

הוצאת והדפוס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ט

ס פ ר

ש פ ה א ח ת

זהו לקט בסדר א"כ מכל שרשי פעלי המשנה עם פי'
להוכיח במישור היות כולם לה"ק כלשון המקרא

ונני יננא גם ביאור המלים בלשון איטלקי

וטאמר פתח האהל

על המלים הנרדפים מאת מעלת החכם השלם

מנהר"ר חנניה אלחנן חי בהן כר"ג

SAFFA' ACHAD

*Ossia. Vocabolario Ebraico - Italiano
delle voci del Testo Misnico
dal Rabbino*

ANANIA COEN

DI REGGIO.

Nella Stamperia dell' Autore 1822.

Con Licenza de' Superiori.

*La presente Operetta serve anche di
Appendice al mio già stampato Voca-
bolario che ha per titolo מענה הלשון*

הקדמה

יהנה החנוה וישנוה המסגיה בקריאת ס' ארבעה ועשרי דברים
נחמדים מתוקים מדבש ונופת נופים כי רוח ה' דבר נפי
הנביאים והסופרים נחנות לסונס לא יערכנה פטדת כנס וכתס
טהור אשר על כן אכחנו מתרענוים בכל יום באמרנו לגלו ה'
נבאות הנתיר לנו שריד נפליט מספרי תורתנו הקדושה נגטסה
כעגרים קיר וכאין עינים נגטסה בזכרנו את לסגן כיון ולא יהיה
אתנו ינדע עד מה מלסונכנו הקדוש מכח איסור כתיבת תורה
שבע"פ כדאז"ל ע"פ כי על פי הדברים האלה אלה אתה כותב
גאין אתה כותב הלכות נאע"פי שהיו מדברים בלה"ק מ"מ נסארו
כמה סנים שלא כתבו סוס דבר כי אם ברמו ענוס נמסתירים
אותנו וע"ז נקרא מנילת סתרים כנודע.

יהי בימי רבי יאודה הנשיא הנקרא רבינו הקדוש (כל יהי בימי
ל' נער הוא) שראה בחכמתו שכמעט אין זכרון לראשונים
מכח המלחמות והצרנות התכופות זו לזו העירתו רוח בינתו לקבץ
כל חכמי זמנו וינועץ ויאמר עת לעשות לה' יגבר חיילים ויקבוצ
את כל דברי סתכאים בקיצור כמרץ נכמו ונמרו להעלותם על ספר
כטסה סדרים לבלתי תטכח מפי זרע ישראל ח"ו התורה שבע"פ
כי בלעדה לא ירים אים את ידו נאת רגלו לפרס התורה שכתב
יען המנות לא נכתבו בספר כי אם בקיצור כפלא או ברמו כאשר
ידוע לרואי טמס תורתנו הקדושה:

גיבואו אחריוס האמוראים ונבלל קנור שרשי המלות שבלסונכנו
הסתמשו בכמה לסונות מלסונות כגוניים אשר גלגו היהודים
כתוכס כנודע לכל יודעי ספר וכפרט בתלמוד בבלי וירוסלמי אשר
מאז סתערבו כגוניים וילמדו לסונותיהס וכתבו בעירוב מלים

עמלים סוכים ולא שמו על לבם לדבר צחות בגלל הצנר מהמונן
 כמה מלות להן כעבור המלחמות והגלות וזו אינה צריכה לפנים
 ובגלל זאת הנה משל הוא כפי כל לשון תורה לחוד ולשון חכמים לחוד
 נכמה סופרים חדשים גם ישנים סוברים דוה כאמר אף על התנאים
 דאין לנו מלהק אלא ספרי התנ"ך: נבימי חרפי היה זר בעיני
 סהחכמי הקדמוני' ונפרט התנאים אשר היו בארץ הנבי ששם
 בזמניהם היו מדברים בלה"ק אי אפשר שלא היה להם שפה נכונה
 בלשונם אחרי שהתחילו התנאים משירי כנסת הגדולה בימי חגי
 זכריה ומלאכי? זאת נעוד דכמה מלות למדו התלמידים מן שפחה
 של בית רבינו הקדוש ככתוב בתלמוד מס' ר"ה דף כ"ו לא הונו
 ידעי רבנן מאי מואטא לא הונו ידעי מאי סלסלה יומא חד שמוענ
 ננ' וע"י ש נאס מפי שפחתו כך מפיו עא"כ אשר מאז עד הנה
 הומה לי לבי להבחין בין לשון התנאים ללשון האמוראים ותמהני
 על בעל יד חרוזים שכתב על מלת תרס נו"ל שורס המלה הוא
 רוס והס עטנו שורסה תרס ולשון תורה לחוד נאשתמטיתיה מ"ס
 הרב המורה בריס מס' תרומות צפי' מלה זו נו"ל אמרט בכל
 המשנה תרס נתורס ויתורס בעלי הלשון האחרונים מקשים ע"ז
 נאומרים כי משרס המלה לאמור הריס תריס ניריס וזו אינה
 קנסיא אמיתית כיון שעקר כל הלשון מהלשונות הוא חוזר למה
 שמדברים בו בעלי אותנו הלשון ומה שנסמע מהס ובעלי המשנה
 בלי ספק עבריים היו במקומן (ר"ל בארץ הנבי) ונסמע מהס
 לשון תרס וכו' נשתמשו הנה זו ראייה שהיא מקובל בלשון נסואת
 המלה לשון מלשונות העבריים ועל זה הדרך תהיה תשובתך לכל
 מי שיאמר מן האחרונים שלשון המשנה אינו נח או שהס נשתמשו
 במלות שאינם הראוי בלשון וזה העקר שזכרתי לך אמתי אצל
 החכמים הסלמים המדברים על הדברים הכוללים כל הלשונות עכ"ל

(ה)

(נעיון מ"ט על שרש הרם) ובהיותי בפאדוכס זה לי כעשר שנים
סעברני (מתארח בבית הקנינים והכדיבים האחים כמר יעקב זנ"ל
זכמר מאיר כר"ג ממספחת טריאסטי סי"ג) זכיתי לקדם פני הזקן
מוה"ר יצחק פינכי זנ"ל נפס ראיתי ס' המאסף הנדפס בעיר
ברלין נפס בחדש סבת סבת תק"מו לפ"ק דף כ' אחרו העתקת
דברי הרמבם כריש מס' תרנונות שהבאתי למעלה כתב זנ"ל ועפ"י
הדברים האלה התברר שמה שאמרנו חו"ל לסגן תורה לענמה וכנ"י
אין המאמר הזה כולל להיות לסגן מיוחדת נדרך לענמה לכל
דברי חו"ל רק שלמדנו בזה שאין פלא בהמנא בדבריהם איזה מלה
היננאת חנן מדרכי המקרא כי כבר יתכן היותה מוסכמת ע"פ
החכמים על איזה הנראה מיוחדת ואלס המלות הנמצאות בדבריהם
ז"ל על מכהב טבע הלסגן העברית ומלגבסות בהימני הכיין נסימנטי
הגופים ונולתם על דרך לסגן המקרא אף שלא נמנא השרס ההנא
כלל במקרא או שהסתמשו באיזה שרס על מסקל אחר מן הנמצא
במקרא בשרס ההנא ראני לסמוך על סלימות ידיעתם ולגזור על
כל אלה שהם פעלים עבריים מפליטי לה"ק הנשארים לנו לפלטה
מלבד אותם הנמצאים בתנ"ך ונכנן לסדרם בין שרשי לה"ק נרחב
לב ככגן המליץ אשר בינותינו לא יפלא ממנו דבר להבדיל גם
בין הנרדפים הנמצאים בדברי חו"ל מילדי העברים ודומים
בהנראותיהם להנראת איזה שרס הנמצא בתנ"ך נהנד נהדר תלכס
בזה לסנכיני הקדושה נרב ענו ותענומות לעס ברנכי ה': נמעתה
נשים את פנינו להנכיח שאנתן הפעלים שהסתמשו בהם חו"ל ולא
נמצאו בכתוב ים מהם שאין המלט מלגזור על הינתן מילדי לה"ק
נפה ראינו מקום להתוכח עם המדקדקים המפנים נוסחות תפילתינו
בהמנא בהן דבריים אשר לא נמצאו דומיהם בכתוב עכ"ל: נאיכרא
דשעח לבי ניגל כנודי פכיווננתי לדעת השלמים ההם אבל מאו

עד הנה אנכי לא ידעתי אם הנביא מחשבונתם מן הכח ל הפועל
את אשר יזמן לעשות ועוד סממה שכתבו ים מהן שאין המלש
מלבנוזר וכו' נראה שכוננתם גם על דברי האמוראים ואני לא כן
אדמה ולכבי לא כן יחסוב כי דעתי על דברי התנאים שכולם
לה"ק ושכלה אין בהם שלא תהיה מלשוננו הקדושה:

ואם יאמר האומר הלא דבריכם כנים בכלל שהלשון בכללן שהשתמשו
בו התנאים הוא לשון עברי אבל שכלנו יהיה לה"ק מכלתי
שהתערב זר בתוכו ולא ימצאו בו איזה מלים מלשונות סגויים
אשר היו סביבותיהם הוא כמעט דבר בלתי אפשר גמי יעיד לנו
על זאת? לכן נתעורר רגזן מאתי להתיר הספק הלזה בסקנן
מלים יחדו וכמעט כל הפעלים הנמנאים בשפה סדרים ולסדרם
בסדר א"ב ולתור מאין באו הפרטים ההם ונתוכן הנראותם להראות
שבאו רובם ככולם מלשון העברי. ולכן קראתי שם הספר הזה
הקטן 'שפה אחת' לאמר כי הוא לשון נחות כלשון המקרא
ככתוב בב"ר שפה אחת שהיו מדברים בלשון יחידו של עולם
בלה"ק אך הכני באתי להעריך קורא נעים באיזה הערות מרם
אקריבנה לפני מוכחך. וזו יצאם ראשונה מדברי המורה שערך כל
הלשון מהלשונות הוא חנוור למה שמדברים בו בעלי הלשון שהוא
או מה ששמע מהם ובעלי המשנה עבריים היו במקומם: והכני
אנשיך שהתחילו התנאים מוזמן הנביאים האחרונים כאשר אמרתי
למעלה:

סבית שנראה מלשונם שהיו נכנסים במושכלות הפכימיות של לשוננו
בענין שהפעלים שהנסיפו אף אנתם שבאו מן השמות נכנו
מאתם לפי טבע הלשון בדעת ובחכמה כאשר הנכחתי במאמרי
שכתבתי בלשון איט"לקי וכאשר באיזה שרש מפרשים טלקטתי
עיני הקורא תחוינה מישרים:

שליטת שכל הפועלים הנעתקים מלשון אל לשון אם תיעשה
 העתקתם על ידי סינוי קצת כפי דרך נערך הלשון אשר
 המה באים להסתפק בחזרותיו ע"י החכמים הבקיאים באותו לשון
 אף שבאז מלשון אחר מתלבשים בלבנום הלשון שהוא ניהו מקובלים
 כאלו מילדי אותו הלשון וא"כ איפוא איכה לא נקבל פעליהם
 בלשוננו אף שהיו מלשונות אחרים אם מונחין ומובאין וכל צורותן
 הם כדרכי הלשון העברי ומאומה לא הכזר מהם? ולזה כתן
 הרמבם באמרן שהוא מקובל בלשון: וגם שפתי המאסף ברור
 מלנו במה שכתב נאולס המלגת הכמנאות וגו' ומלונכנות כבימני
 הכיין נסימושי הגופים נוולתם ע"ד לשון המקרא וגו' ראוי לשמוך
 על שלימות ידיעתם:

רביעית ידוע תדע שכל המלגת שהכאתי בספרי זה אינם כי אם
 פעלים יען השמות מאיזה לשון סיבואו הם עצמיים להלשון
 ההוא ואפ"י מרע"ה לא העתיק מלשון אל לשון שמות הגר פרעה
 צפנת פענח. ודומיהן ורק הביאם כדמותם וכלמס ועוד שרתי
 להלך בדרך קצרה ולכן כמה פעלים שהם מלשון המקרא וברורים
 נידועים לא הבאתים שלא להאריך המלאכה בכדי ולא הכאתי רק
 אותם שהנסיפו עליהם איזה כיין או שפרשיהם לא באו בגבול
 המקרא או בשמות הדברים ולא בפועלים וכבר דברתי על איזה
 נו"כין הכמנאים בלשונם תחת המ"מין (כמו סכין וממשמשין וכיוצא
 שהי"לל סכיס וממשמסים) במאמר שעשיתי בלשון איט"לקי שאף
 זה מטבע הלשון ועיו"ס: ולכן אם המצא תמצא בדבריהם איזה
 מלה שאינה לכאורה לפי טבע לשוננו הקדום טרם תחליט הדבר
 לחנוכה סיס עיני סכלך עליה נתדינם לכף זכות לפי סכלי ספק
 התנאים היו חכמים בחכמת הלשון יותר מאנחנו אלה פה הינם
 בארץ אחרת ואין מי סנוכל להכחיש האמת הזאת:

(ח)

חמישית שכל המלות שהוכחתי מלשון התרגום סגורה לכאורה
סאינס מילדו לשון העברי רע קורא נעים דהא נדאי
בורכא היא יען התרגום הוא לשון עברי סנסתבס כידוע נא"כ
בשחורה המלה כמנכאים ומנכאים כפי דרך לה"ק חורה לקדמותה
נהנה לפניך דברי האל הנדול בעל סני לנחות הברית מה
שכתב על מסול סט בכתפי סתים פת באפריקי סתים הבאתיו
לקמן במאמר פתח האהל סי' ס':

סוף דבר וחלוק החולק ניתעקס המתעקס במלגת סדרי המסנה
לא ומלט הדבר מחלוקה נחת מסתים אלה קוראותן או המלגת
ההן מתחילתן היו בלסוננו וכללנו בלסונות אחרות כפי טבע
הלסונות ההם וחורו ללסוננו כמבע לה"ק והם ילידי בית ללסוננו
או היו להם למקנה סקנו אותן מלסונות אחרות והיו אנרחים
נהחכמים הקדמונים וקנו אותם כזהב וכסף במנרף וכור ללסוננו
כפי טבע נישחרו אותם נחליפנו סמלגותיהם בהזות עליהם מי
הבנינים ועפרות זהבי הנפוס נאז זה או זה יכשרו כולם נישוננו
ניבנאו בלסוננו כתושבים נאזרחים. ולפעלי המקרא הנס חברים
מקטיבים תאומים נאחים. נזה סמלי לקבץ המלים לבלתי יהיו
מהלסון הקדום נרחים בעור הנר נביסועתנו ניהיו לפני הקרא
בסדר א"כ מנרחים:

אות האלף

- Ingrassa- איין אונכפין את הנמל לסון מקרא משור אכנס
re במשלי והוא מבנין הקל
- Impol- אבק מאבקין שביעית פ"ב פיעל באבות מתאבק והוא
verare ככה מלשון ויאבק איש עמו והביאנהו גם בהתפעל
- Impolverarsi מתאבק בעפר רגליהם
- Ammassa- אגד בפסוק אגודת אוזב והס בנו הקל אונדין את
re הלולב ובכפעל כאגד
- Far pa- אהל האהיל על המת הפעיל פירוש עשנת אהל ונמא
diglione גם באינב ולא יאהיל
- Accen- אהו במקרא כמא בקל ובפיעל גרז'ל הסופו הפעיל
dere e במסכת שבת ומאחיזין את האור במדור' נכו'
- far ac- נמדנייק הוא לפי שהאור סובב הענים כדרך
cendere אחיות היד
- Intemo- איים בפסוק אינם ונורא והסס אימה והס בנו הפיעל
rire מאיימין את העדים לאיים עליהם
- Conside- אמד * בנו מזה הסורס שאינו כמא במקרא בנין הקל
rare la אמד אמדת אומדין והוא קרוב לשרם מדד שהוא
misura o il peso מדידה בסיקול בדעת והסס אומד
- Farsi pratico אמן לאמן את ידיו לסון מעשה ידי אמן כסיר
Artefice הסירים וכן אומן
- Forzare אנם באסתר איין אונם ובנו מזה הספעל כאנס ננס
בקל אונם וכן אכמהו

- Legato** אסר פסוק הוא נאסרה אסר וכן אסור בזקיס וע"ז
Proibito דבר שמונעים אותו לעשותו בין מד"ת בין מד"ס
 קרא אסור כאלו כאמר שהאדם אסור לעשותו
 ולהפך זה מלת מותר
Raccogliere fichi ארה אורה בתאנים לנקט והוא מלסגן אריתי מורי
 עם בטמי ועיין מסק -
Alloggiare ארח בלסגן המקרא נארח לחברה באיוב והם עשהו
 פועל מארחו ונהתפעל מתארח
Sposare ארם מלסגן ארם אשה ולפי שכתוב בס"ן התנאים
 כתבנהו בסמ"ך כמההנס להסיר הטעות וכן
 בסורס כסך במקרא והסיקו והם אמרו כירם
 שסיקוה ורבות כאלה לפי שכתבו בלו נקודות:

אות הבית

- Produrre** בא"ש הכוסר מהכאים והוא מל' באנשים והוא במסנה
lambrosche פ"ד דסביעית נבפ"א דמעטרות והאכמים מפסכאישו
 נכתב התי"ט אכמים הוא הפוך מן באנשים כמו
 סמלה סלמה נפי' מהעכבים הפחותים
Cercare בדרך בד"ה לכדוק ולחזק את הבית הרגון כו לחפש
od esaminare נא"כ בלסגן המקרא ברוק בדקת וממילא נוכל
 לעשות גם הנפעל שהוא בנו כבדק ומוה בא
 בודקין את החמץ
Vergognare בוי"ש אע"פי שלא כמנא במקרא כי אם בקל ונהפעיל
 ונהתפעל הם בנו הפיעל ניפה עשו בייס שלא
 לבייש וכל הבנין ביור כמספא כחי עי"ן נא"ג

Spandere * בזקן * בזקין מלח ע"ג הכנס שלא יחליקו סירוס מפורין והוא מכנין קל

Fico im- בחל סביעית פ"ד משנה ו' הפנים סביחלנ פי' סנדלנו הרבה מל' וגם כפסס בחלה כי בזכריה maturo לסנן תיעוב ומיחוס ואס פני תאכיס מתגדלין Gonfiarsi ינתר מדאי הוא סימן שהס רעים ומתנעבים וכן במעשרות פ"א משנה ב' התאכיס מסיבחילנו והוא תחלת ביטולם לפי שהתאכיס כסאין מתבטלים יפה הם רעים

Annul- בטל לא נמצא במקרא כי אס פ"א בקהלת ובטלנ lare הטוחנות והוא מכנין קל גרבותינו בפעל עומד כשתמשו בו הרבה ובינזא בנו הפועל בוטל ביטלת

Produrre בכר בפיעל הוא לסנן המקרא לא יוכל לבכר את בן ונז' וכן רז"ל ביכרה והוא מדנייק אע"פי שזמנא zie כפסוק מככירה

Confon- ברל גרז"ל אמרו בלבל בפיעל נחיווקס עמס לפי dere שמשורס גלל כאמר גלגל ונשורס גרר כאמר גרר גם מבלל כאמר בלבל בלבלת בלבלתי

Pestare בסס סנססן כמסכת עוקנין פי' שרטן מל' נוססו o calpestare מקדסך

Sgom- בער לסנן מקרא נסכה והיתה לבער גרז"ל בנו נס brare שהתפעל אלנו מתבערין

Gettare בקר הכקר כמו הפקר כדרז"ל אבל המלס עזמית la cosa היא הכקר והבי'ת מתחלפת בפ"א לפי שהס al Pub- ממנזא אחת נבאה זאת המלס ממלת בקורת תכיס plico נעיינ בפרשים ועסו בנין הפעיל הפקיר הסקרת

בריה לסמן המקרא ברו לכם אבל רז"ל עטו עטו סרטו
 ברר והוא מן הכפולים נאמרנו בורר יברור אבל
 מאמרם באבות סיבור לן האדם משמע שרטו
 בור דאי לאו הכי היה לכו לנקד הנ"אנו בחולם
 כמו יסוב כמשפט הכפולים ולא בשורק נאלי
 יהיה כפול בשרטו כמנהגם ובפועל בירר כמו
 בשורק נכה מנבב כאילו שרטו נבב

ברך המברך פירוש מעביר יחור אילן או זמורת הנבן
 מתחת לארץ וינחאת במקום אחר והוא מלסמן
 יוברך הנמלים שהוא מההפעיל
 Far pas-
 sare sot-
 to terra un
 ramo di vite onde germoglia

Bollire בעבע גם זה שרטו בעה וכתוב אבעבועות ובלסמן
 forte- מסכה עד שיבעבעו פירוש סירתיחו המים ויעלו
 mente כמין אבעבועות:

אות הגימל

Racco- גבב מנבב בפועל מלקט עצים דקים והוא לסמן נב
 gliere ונובה לפי שהקסמין הדקים הם למעלה מסעיפי
 stecchetti האילן

Riscuotere il credito גבה * גובה את חובו לנכות החוב
 Fare il מלסמן המקרא וכנבנה תקפיהני באיוב עטו הכנין
 Formaggio מנבן בפועל

Fare le גדל במסכת שבת וכן הנודלת ע"ד ההשאלה מלסמן
 treccie גדל פרע סער ראשו

Racco- גדר * גדר בתמרים לוקט וכן מוסק כותים:

ועיין מסק

gliere	גדיש	לסון המקרא	ונאכל גדים נמן הסס הסס חוס אס-	Far muc-
chia di	קצר	ועסה הגדים	נוכל לומר בהפעול הגדים	massi
massi	נס	מזה הסורס	נבנה פועל אחר גודסין המרה	Misura colma
Misura colma	ועיין	בפרטים		Turrare
Turrare	גוף	ונף כדרכו	במ"ק סותס במנופה	o stop-
o stop-	פ"ג	אע"פ	שגפן לא קנס מעשר	pare
pare	פתיל	מנופת	סיע	Abitare
Abitare	גור	לסון המקרא	גרים הייתס נהס בנו	in luogo
in luogo	התנייר	ולפעמים	אמרנו כתנייד בנו"ן	da Fo-
da Fo-	מורכבת	מן כפעל	והתפעל וכמה מלות	restiere
restiere	יש	בספר	ארבעה ועשרים	

מתגורר בחכמה ודעת דנק נתשכח

גלדון לכף זכות השלמים הקדמונים אשר הרכיבו
הכפעל והתפעל אע"פ שיש לו דומה במסלי
דכתיב ואשת מדינים כשתנה דהי"לל השתנה
כאשר אמר ר' אליהו בם' ההרכבה שלג מ"מ לבי
אומר לי שכינן שיש הרבה פעלים הבאים בהתפעל
מבלתי רוח חיים בפועליהם ואינו מדויק בהם
ההתפעל שהנא פועל ופעול ע"י ענמו ואיך
כאמר ד"מ התפענו האגוים דבסלמא אדם יוכל
לעשות פנע או חבורס בענמו נסויך לומר
התפעל אבל כל דבר שאין בו רוח חיים אי"א
סיהיה הנא הפועל אס לא מבח סבת זולתנו ולכן
כהנו להרכיבו בפועל ואמרנו כתפענו האגוים
כתפרדנו הרמוכים כתפתחו החביות כתחתכו

הדלועים נתפרסו הככרות וכיוצא וכהגו בהרכבה

זו אף בבני אדם כמו כתבוייר נתחלל נדומיהן

Essere pe- לבנו באנו מבנין קל והס בנו הנפעל כנוז וכן
cora tosata בונה עברה בקל

Ordina- גזר לבנוז יס סוף חותך וע"ד ההשאלה או"ל ננוז
re o de- אני עליך יען המנהג בגזירה חותך הדבר או
cidere הדין

Maneg- גלל גלל עיסה העוסקים בעיסה מנלגלין אנתה
giare la וכן כל הדברים שמנלגלין מתוך שהן כדוריים

pasta סמנו רו"ל בפועל סזה כמו מנלגלין בטופח
Mangia- לקבוצ ביחד. רנוך לגלגל עמי בעדשים פירוש
re cose לאכול. ומה בא לענין ס"ת גללגל אילגל שהנא
rotonde גללגל בעמודיו והא מלסון גללגל את האבן

Rotolare גרם * נומס עד פחות מטפח במסכת כלאים כורת
Tagliare arbori אילן וכן כנפעל כגמס

Ajutarsi גמל לסון המקרא גמול ידיו ובלסון משנה גמלין זה
את זה הנא למנוה דוקא

Ingoja- גמע לא יגמע את החומץ במסכת שבת מלסון הנמיאיכי
re והא' מתחלפת בעי"ן שהס ממנוא אחת והסס
גמיעה

Termina- גמר לסון המקרא גמר אומר ורו"ל בנו הנפעל כגמרס
re Pro- מלאכתו ומה הסרס בא מנומר וכן עמר את
fumare הכלים לפי שהנא דבר הנמר כמעט זמן נתרנס
נחלו אס גמרין דכר נאנלי בא מוס נרנ"ק

Essere derubato גנב רו"ל בנו הנפעל כגנב
Vomitare בעל בהפעיל סורג עבר ולא יפעיל באונב וכן רו"ל

- Vomitare יועיל הכלי להפליט מה שבלע
- Abbracciare גפף המגפף פי' מחבק ונחא נומם לסנן גנף רדק בשורם גנף כתב סאנלי שרשנ גפף נכראה שגמגפף מקרב גנף אל גנף ומדונייק הנא
- Strascinare * גרר אדם מסה ידוע וע'ד ההסאלה מננה גררת מננה
- Grattare גרד לסנן המקרא להתגרד בנ גרז'ל בנן ההתפעל מתגרדין חכנך בכלי אן בחרם
- Scoppare גרף גרפיין מתחת רנלי הבהמה הנא מלסנן כחל קיסנן גרפס נמוס בא התנור גרנף שגרפנ ממנן הנחלים
- Divorziarsi גרש מכנאר הנא נכנן ממנן ההתפעל מתגרשת נכנן קדש מתקדשת
- Sgranare גרגר באשכול מגרנר נאוכל מעשרות פ"ב מסס גרנרים עשו הפועל מגרנר בפועל נכנן בכל הדברים סכהס גרנרים כמו מסס פרט אמרו פורט נאוכל:

אות הרלת

- Lavare דוח סס ידיחו את העולה ביחוקאל גרז'ל אמרו מריח הדיחו נכשתמשנ הרבה מפועל הוה
- Abitare דור מדור באהלי רעע לסנן המקרא דר דרת דרתין
- Letama- נמוס אמרו הכונם באן לדיר וע'ד ההסאלה אמר המדייר שדהו פי' שמכנים סס לדיר באנו נמובלנן
- Squarciare דלל האבר והבשר המדולדלין בחוליין שכתלסו במקצת הנא מלסנן דל שבגדיו קרועים באיוה מקומות

נכנן הפיעל לללל כמנהג כמו נללל נלנל

- דלה לשון המקרא כי דליתני בנל דליתני נרו'ל כננ
 Far per- הגפעיל המלה את הנפן נפן מנדלס
 gola
 Mischia- דמיע מלשון המקרא מלאתך נדמעך כננ הפיעל מדמע
 re נהנא עירונב תרומס בחנלין
 Ponde- דקק עד אשר דק לעפר לשון המקרא נהס כננ הפיעל
 rare sottilmente דקק דקדקת כמו מן בללל בלבל וכינונא
 Calpe- דרך לשון המקרא תדרוך כף תליכס נהדרוך כנעלים
 stato נעסו הפפעיל כדרך כדרכת
 Ingozza- דרס * ענף הדורס נכן בשבת אין אונכסין את הנמל
 re נאין דורסין פירשו בו שתנחב המאכל לתוך גרונכ
 Ficcare נכן ענף הדורס תנחב ומעיל ארס כענף וע'ד
 ההפאלס דורס כשמיטס פחותך כסכין בלא הנלכס
 Calpe- נהנכאס כחותך כננן לפי שהנא כמעט דרך
 stare תמיכה נכן דריסת הרגל סמכה רגלנ ככח נכן
 דרסו כנרונרות עכין קרנב לענף הדורס :

אות ההא

- Abbron- הבהב סקיפלה נלא הכהכה כמס' שבת פירוש נלא'
 zare מרכה באור כדי שתהא דולקת יפה נהנא לשון
 המקרא זכחי הכהכי בהנפע
 Riscal- הבל כתב דק כשרסים סקראו לאיד היננא מן ספה
 darsi הבל מלשון הבל כסננל כי הנא דבר המתכפל
 כמהרה כמס' שבת כדי סיהבילנ מצע'י פירוש
 סיעלס כהס הבל ניתחמנו

Correg- הגדה מלשון הגו סינים במשלי שענינו הסרה והמניה
gere מסיר הטענות או יהיה מלשון והגה מפני ינא

שענינו במנוס ונפניף כי הקורא להגים אינו
קורא בדקדוק כנודע

Codere הגדה תרגום לא יועילנו לא יהכנו וכו' מזה הנפעל
כהנה כהנית כהניתי והסס הנאה ועיין בתשבי

Pensare הרהר בפועל הרהר הרהרתי והסס הרהר פירוש
חושב בשרירות לבי מתורגם הרהר לנא:

אות הוי"ן

Letamare זבל מובלין לזבל האדמה ענינו ידוע והסס זבל
בסגול דומן תרגומו זבל

Intona- זרזם אינו לב' נוהמתו חיתו לחס בפועל נמוה בא
care le מזהמין את הכטיענות שביעית פ"ב משנה ד' נכן
piante con letame מוהס מטנף

Smovere זוע לסון המקרא מועועיק שיוועו בקהלת נמוה כודעוע
o tremare בהתפעל שזעזעתן המחריסה בפועל

Far mo- זיז * יזיוז בו אבר ענינו ידוע נכן הוי"ס ממקומס
vere בהפעיל

Meritare זכר שמן זך בלשון המקרא נכן נתפילתי זכה נמוה
בא ע"ד ההשאלה זוכה נמוכה

Spruzza- זלף מולפין ענין זילנף ידוע והוא מכנין פיעל תרגום
re יזקק מטר יולפון מטרא

Chiude- זמם זמס את הבהמה פי' חוסס נדע שנקרא
re la מתחלק לר' הבנות סא' ענינו מחסנה כמו עסה

bocca al Giumen- to
 ה' אשר ומס ונא מזה עדים זוממין הב' לשון תועבה נאלו-
 זמה היה נשמע בדבורם גם לשון מחסום נזכר
 לדבר נאם זמות יד לפה

Prepara- re Invitare
 זמן לשון המקרא עתים מוזמנים ובמסנה זמן שחורים
 בפועל ובמפעיל המזמין את חברו לשון הכנה
 והזמנה נכן חייבים לזמן פירוש לזמן את עצמן
 לברך בה"מ

Impeciare זפת פס זפת נמזה בא הפועל סופתה

Unirsi זקק בלשון המקרא עמינו ההתכה כמו נזקק אותם
 וע"ד ההשאלה אמרו נזקק לשון חברו לפי שנהתכת
 המתכות מתחברים בכור וכו' הנפעל נזקק
 נזקקת ויכול היות מלשון זקיס נכן זיקת יבם

Tagliare rami d' arbore זרד * מזרדין פירוש בו קצינת מקנת הענפים הלחים
 מן האילן כדי שיתעבה יותר הקנה הנשאר נאלו
 הוא מלשון זרת ארכו בחילוף התיו בדלת טהס
 ממנא אחת :

אות החית

Esser ca- ro חבב חכם יתורה נודעת לו חכובין ישראל באבות
 (מלשון אף חוכב עמים) נכן מחכובין

Ferrire חבל החובל בחבורו בא מלשון המקרא חבלנו לק
 נהא ע"ד ההשאלה נקרנב ללשון חבלה והשחתה

Far buttiro חבץ * מחבץ הענפה החמאה

Essere חוב חוב ישיב וחוקאל י"ח מזה טהס כנו סכנין חב

debitore חבת חבתי כל שחבתי וכו' נמוה חייב דאין
 הפעולה יונאת ממנו וכן חייב בפועל כאמר-
 Obligar Obbligat si בדניאל נחייבתם את ראשי למלך ובהתפעל
 מתחייב בפסגו ועיין במס' קמח דף ג' ע"ב
 ונתוספת בד"ה חב חייב מוכעי ליה

חול עיין חלחל

Dubitare חושש בקהלת נמי יחוש נמוה בא הפועל חשש חששתי
 חושש בדרו"ל לא אמרו חש חשתי להסיר המכשלה
 o far ca- שלא יהיה מובן מלשון מהירות כמו חשתי ולא
 so התמהמהתי

Mondare חזם * הרגה לחזום עלי ירק להקל ממסאז לא ישליך
 erbe עד שיעשר דמאי פ"ב משנה ב' פי' בן לשלף
 העשבים הרעים נ"א לעשותן אנודות שכן בלשון
 ישמעאל קורין לאנודה אלחוז'ם כך פי' הערוך
 נאני אמר דאם לעשותן אנודות לכד אינו מיקל
 ממסאז ולכן כראש לי ספי' לעשותן אנודות
 נכסבא לאנודן שלף העלים הכמושים והרעים
 ומלה זו אין לה דמיון במשנה ולא במא' הסורש
 הוה לא במקרא ולא בתרגום נדנ"ק

Diritto o חזק בחזקת היד ישעיה א' ומכאן בא בדרו"ל חזקה
 Possesso החזק מחזיק וכולן לשון אחד הן

Tornare חזר לא כמא' בספר ארבעה ועשרים כי אס-סס

Pentirsi החזיר אבל רז"ל נשתמשו הרבה בזה הלשון
 החזיר חזר בו חזרתי בכל המקרא פירושו בקשתי
 אבל כולן לשון החזרה הן נדנ"ק ועיין בפרטים

Pulire חטט ונתקינון את קילקלני המים נחוטטין אותם

נפירשנו בן מנקין ומנציאין מתוכן צרורות נקסמין
 נכן במסכת חולין החנוטין טהן משנס חלב נריך
 לחטט אחריהן והנא מלסנן חוט שבמקרא פירוש
 להסיר החנוטין או שאר דברים דקים וע"ד ההפלה
 אמרו החוטט בנדיס: ונס חטט בתרגום שפי'

Sartore תפירה הנא מלסנן חוט נכן טס חייט

Mostrare חכך: בטרוס סורס חד טטרס חכה נחך הנא חכך

di voler נמוס ע"ד ההפלה בא בלסנן משנה חוכך בזה

dire להחמיר כאלו אנור הים לו נחכו הדבור להחמיר

נדק.

Profana- חלל בלסנן המקרא יס בנין פיעל נפעל נבמטה

narsi הוסיפו נס ההתפעל ננמא ט"ס מתחלל ונס

אמרו נתחלל והוא מלה מורכבת מנפעל והתפעל

נעיון גור

חלל מלסנן תחילה עיון תחל התחיל

Mungere חלב מזה הסס באו השני בניכיס קל נפעל חולב

נחלב והנא ברור

Assoluta- חלט לסנן מקרא נחלטו הממנו ותרנוס לצמיתות

mente לחלנטיין נמכאן מוחלט החליט המכר או הדבר

Sboglientare חלט * חולטיין חליטס ברותחין ענינו ידוע

Scalzare חליץ לסנן חליטס ידוע ונס הוסיפו בהתפעל נתחלנו

la scarpa בנ"ן כדרכס ועיון גור

Disputa- חלק בלסנן המקרא הנא חלוקת הדבר בין סנותפים

re בה נבדרך ההפלה נסתמשו בו בין החולקים

בסברותיהס כמו לא נחלקו אלא חולק עליו

נברר הנא

Fermentare חמץ במקרא טרם יחמץ בבנין קל נהם בנו הפועל
מחמץ והפועל החמץ

Ammucchiare חבור במסכת ענקיין הכנלים שחמרו פירוש שזכרו
נהגו מלסנו ניצברו אותם חמרים חמרים וע"ד
ההשאלה או"ל חמור כנגד קל מלסנו הוא נכנו
הבנין הפועל החמיר החמרת החמרתו נדוק

Porre חנן במסכת שבת יוצאות חנונות ע"ס העץ ששמו
stecchet ינחנן שמשמימים לרחלים בנחירים כדי שיתעטשו
ti nelle narici ויפלו התולעים מהראש

Far l'orlo חסם במסכת כלים הסל והקופה משיחוסם פירוש
alle סיגמור את שפתו והוא קרוב לענין לא תחוסם
ceste סור וכ"כ גם הרמבם וכו' גם ההתפעל נתחממו
render נמוה בא בפועל לחסמן ספירטו בו לחזקן והוא
forte קרוב למה שאמרו משיחוסם לענין הסל והקופה
שמחזיק אותן שלא יתקלקלו נדוק

Pettinarsi חפף עיין בפרטים בגורם זה שהביא דברי רז"ל
si חנפף ראשו והוא מענין חנף ימים או חף אנכי
באינו

Empiere חפן מזה הסם חפנים בנו הבנין חפן כינמא נחפן
il pugno מלא חפניו

Far siepe חציץ בית שחצנו בקקקים במסכת אהלנת הוא מלסנו
o divisio- מספר חדשיו חוצנו באינו ומבאין בא כל לטן
ne חניכה ואף בדרך ההשאלה

Incavare חקק טורם זה בלסנו המקרא פירוש כתיבה לפי
סהיו חוקקים בחרט ברזל על הלוחות של עץ
כגודע לכן נקראת חקיקה ומבאין או"ל חוקקיין בו

Riscal- חרר לשון המקרא ועצמי חרס כמקד כחרו ענינו
 darsi סריפה או חמימות האם וכן מסיחרחר מסיחמם
 נוי"מ משיעלה עסן וכן לחוחר ריב להחמם הריב
 או להדליק סריב והכל ענין א' וכן נבחרחר
 ובחרב חלוי הסורף מרנב חמימות

Abbron- חרף לשון לא יחרנך רמים צידו במשלי והם בנו הפיעל
 zare חירף מחרף

Imputare חשד * חוסד חסוד נחמד ענינו ידוע והוא בקל
 וכפעל

Oscurare חשף מלסון חוסך בנו להחסיך על התחום וענינו
 לילך בסוף התחום קודם הלילה נחסכה לו סס

Tagliare חתף הוא כפעל בפסוק נחתך בדניאל נמוה בא הפיעל
 מחתכין חתיכות בדרו"ל ועיין בשרשים

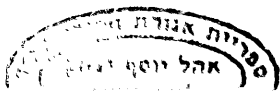
Termi- חתם ענינו חתום בטבעת ולפי שהדבר הנחתם נסלם
 nare בדרו"ל ענינו גם ההסלמה וסנא בקל וכפעל

Far smo- חלחל מן נתחלחל סמלכה במנילת אסתר במסכת
 vere מקנאות מתחלחלים בתוכו (פירוש מתנועעים)
 ובמכסרין חלחל לתוכו פירוש לתוך המים וסנא
 פיעל חלחל חלחלת

חרחר עיין חור

אות השית

Tuffare טבל לשון המקרא וטבל אנבענו נרו"ל הוסיפו בפיעל
 Tuffarsi מטבל וכפפעיל מטביל והסם טבילה
 Maneg- טיל מום הסורס הוא ככה ס' ממלטלך טלטלה נבר

- giare נהנה הוא בפיעל מלטל מלטלת ומוה בא השם
מלטלין דבר הכיטל מיד ליד ובנו גם הכפעל
כיטל ובקל נוטלן בידיו
- Maneg- טובה * טמטם בטעורים בלשון משנה טמטם כמו גלגל
giare pa- בחטים ואלוי לערוך עיסת טעורים יעשו בדרך
sta di סתימה ולא בדרך גלגול כמו עיסת חטים והוא
Farina d' ע"ד ההסאלה וכן עיטוס עיכיו וכן מטמטמים את
orzo הלב והוא פיעל בדרך בעלי הכפל הפ"א
- Repone- טגן * המטנן בחול פירוש מטנן הפירות כדי שיתלחלו
re במסכת מכשירין והוא פיעל וגם בהפעיל מטינן
Sbagliare טעה בלשון המקרא לא נמצא כי אם הטוען את עמי
בט"ת ואחרים כלם בתי"ו והספרט טעסה
בנימוקיו ר' אליהו המדקדק בפעם הזאת לא
דקדק שהרי מקרא מלא הוא תעה לבבי
- Caricare טען מלשון המקרא טענו את בעירכס. שונעין קורת
Preten- בית הכר שהוא דומה לטעיכה והוא ע"ד ההסלה
dere וכן טוען את חברו כותן על חברו מסאני הסוב
ונכפעל כטען
- Inumidi- טבוח בלשון המקרא טפחתי ורביתי איכה גדלתי והמדל
re הילדים רוחץ אותם נסך אותם ורוחץ את ידיו
Batter le לסופס על גופי הילדים ומוה בא בלשון רז"ל
mani טופח ע"מ להטפוח מסקה טופח וכן יושב ומטפח
תרומות פי"א והוא על דרך ההסאלה ובא גם
מ טפחין להכות כף אל כף בדרך זו
- Unire טפל טפלה לו בלשון המקרא טפלנו עלי סקר טענינו
unirsi החמיכה והדבוק וכן בדרז"ל כטפל בנפעל וכן

ע"ר ההשאלה חכית שנתרועעה נספלה כגללים
פירוש שטח פניה בגללים שלא יפלו המרסים

Inferiore וכן טפלה לו שהיא מתחברת לו ואינה עיקר

Rapire טרף כתב רד"ק בשורש זה ענין הטרף הוא ענין

sbattere החטיפה בהכאס במקרא בקל ובנפעל גרו"ל

Affondar- אמרו גם בפועל מטורף נאמרו בקל טרופה

si in ma- באלפס וכן עורפין יין נאמן סכראה שמכה אותן

re ודנ"ק וכן ספינה המטרפת בים גם זאת כראה

כאילו הגלים מכים אותה ומשפטו מתטרפת שהוא

מההתפעל אבל בגלל הסית תחסר התינו דומיא

דכתיב והעמיד הכהן וכו' את האיש המיטהר

וזה ברור

טלטל עיין טיל

טמטם עיין טמה:

אות היור

Diffidare יא'ש ליאס את לבי בקהלת. ובירמיה נתאמרי נואס

נהוא בפועל ובנפעל והס הנסיפנ ההתפעל נאל

תתיאס מן הפורענות ענין יאגס ידוע

Levare i יבל או חרוץ או יבלת ומזס השס בא הפועל מיובל

porri dal- ספירנסן להסיר היבלת נאל תתמה סבלסונכו יס

1' albero סרסיס המנוריס דבר והפכו כמו נתשרס סרסיס

פירוש לרבות הסרסיס וכל תבואתי תשרס ירסס

עקירת הסרסיס

Sudare יזע לא יחגרו בזוע וכן בזעת אפך ומזה זועה להזיע

- Prepara-** יחד לה מקום בפועל מלשון אל תחד כבודי
re מומין לו מקום אל הדבר שתשכ פס כדרך אמרם
Appartare מכנים אדם מלא קנפתי עפר והוא שייחד לה
 קרן זנית כדי שלא תתבטל בקרקע הבית ודוק
Volgere יפך כלאים פ"ב משנה ג' עד שתתליע ויפך כתב
 הרמ"בס יפך ניהפך ענין א' והם הנקייאים
 בלה"ק אפשר שהיה אגלם זה הלשון שהיו אומרים
 הפך ויפך וענינם אחד וזה אינו חידוש בלשוננו
 שהרי נאמר הלך וילך והכל ענין א' וכסיהיה
 העבר יפך יהיה העתיד ממנו יפך ואופך ועיין
 גם בתי"ט פס
- Estende-** יצע בל' המקרא נשק ואפר יציע בהפעיל ובלשון משנה
re מניעין את המטות שענינו פריסה מלמטה
Circon- יקף אין תורמין שלא מן המוקף תרומות פ"ד פי'
dario רמבם תנך היקף מקום אחד מל' המקרא הקיפנו
 נע"ד ההפאלה אין מקיפין בנעוי לקרבים לראות
 אם יש הפרט ביניהם
- Addotri-** ירה ולהורות נתן בלבנו פסוק מלא הוא נדי בזה נוס
nare הוא אמרם הורו בית דין
Porgere ישט מן וינשט לה המלך באסתר אמרו מנשיטין
 הקרשים וברור הוא:

אות הבק

Scoppare כבד לכבד את הבית מכבדין את המטות עיין בשרשים
Pulire טנא מלשון התכבדי בארבה נחום ג' ננכל לגמר

עוד שהנא מלשון כבוד שהבית מתכבד כשהוא נקי

Cribrare מן עס כברה ומכבר עשו הפועל מסיכבור

מעשרות פ"א וכן אין כוברין את התבן וידוע הוא

Porre in לשון המקרא ויכנסם לעבדים ודרך ההשגה

fusione אמרו האשה שכובשת ירק בקדרה שהיא קרוב

Sopres- לענין כביסה וגם הנפעל מזה השורש הוא במקרא

sare ובא מזה כובסין במכנס שהיא עס הכלי שכובסין בו

Aver in- כון לשון המקרא ויכונונו ברחם אחד ונכפעל ככן

tenzione עמו ורז"ל כנו הפיעל במקום כון כיון כינות

כינותי ומה כוונה ופירוש לכונן הדעת להתפלל

או לעשות איזה דבר וכו' גם ההתפעל מתכוין

וגם מכוון בפיעל! שהוא כבוד ממע

Abbellire כחל כחלת עיניך ביחזקאל והוא לשון המקרא מלא

gli occhi נאינה צריכא לפכוס והעם כחול כדי לכחול עין

con belletto אחד

Cucire כלב מזה השם אז"ל והאומן מכליב פירוש תופר

malamente כפיני הכלב

Sotterra- כמן ובמכמי הזהב פירוש מטמונים בפיעל מטמן

re באדמה פירוש טמן בקרקע

Appassi- כמיש * שלא וכומוסו קל כמיסת העלין ידוע הוא

re ונכפעל ככמס

Innanel- כנן המכין את החבל במסכת פרה והוא מלשון

lare la ויכונוניך ופירוש מסבב החבל על ידו כמין טבעות

funne

Raduna- כנס לשון המקרא כדמי יש' יכנס בפיעל ורז"ל המכנס

re מעות ומה בא הנפעל ככנס יען כל הככסין

Entrare מתכנסין ונבא בהפעיל הכנים ע"ד ההשאלה
ובהתפעל

Mastica- כסם בל' המקרא שרשנו בוס מל' מנת חלקי נכסי
re טפירוטנו חלק נמוה בא כוסס חטים טפי' לועס
יען מחלק אותם בשינוי לחלקים וכן הכוסס את
האורז

Tagliare כסח לשון המקרא טרופה באס כסוחה נהס בנו הפיעל
כיסח כיסחת כיסחתי פירוש כורת הזמנרת
והעלין והשורט נסאר בארץ

Voltare il cesto כפה בלסון המקרא יכפה אף נרו"ל כופין את הסל
cesto לפני האפרוחים נמוה כופין אותנו עד שיאמר
Obbligare רונה אחי נעיון גם בשרשים

Negare כפר' לשון המקרא אכפרה פניו פירוש אסיר כעסו
וכן נאיש חכס יפפרה כלס לשון כסרה סס נוס
טבלסון רו"ל יכפור מי טכחס החוב סיס לו לפי
סמסיר ממנו החוב לפי דבריו נאע"פי טבלסון
המקרא ספ"א דגוסה עשאוה רפניה סלא כעעה
בל' כפרת העוננות אע"ג שאף הוא לשון כסרה
הסרת העוננות ודו"ק

Pubbli- כרו בהפעיל הכרו בהפעיל לשון הכרוה ידוע וכרוז
care una grida קרי בחיל תרנוס

Involger- כרך' ותכרוך כוך במנילת אסתר ונקרא כך ע"ס
si סהארס כורך כו ומתעסף וכן כדרו"ל במכחת
סנת ובלכד סלא יכרוך

Prepon- כרע על מה שאמר יפתח אל בתו ככרע הכרעתונו
derare יס פותרים אותנו מלסון מכרוע סנא את כלס

בגלגלך ראיתי שלא הכרעתי את דברי בעת
סדרת נפירוש יפה הוא

Essere **ב'שר** וכשר הדבר לפני המלך נרו'ל ומכשרתו באבות
atto

Pestare **כתת** וכתותי מפניו זריו תהלים כתית למאור ובלטון
משנה בפיעל כיתת חש הכחוסת

Macchia **כתם** מלטון המקרא ככתם עונך או'ל רנאה כתם
וכתוב גם בשרשים

Pestare **כתש** אם תכתוש את האניל במכתם במסלי נרו'ל
nel mor- **כתסן** וגם בנפעל ככתם נפירוש ידוע אבל הוא
tajo **דבר** שכותשין אותו במדוכה

Far crescere **בלבל** * הריני מכלכל בפ"א דנזיר מגדל הסער
i capelli

אות הלמד

Imbian- **לבן** משלב אלכין ובדניאל בהתפעל יתבררו ויתלבנו
care **נהם** בנו הפיעל נאמר המלבן

Ritorce- **לזו** מל' המקרא כלנו נכן אל יליונ בעיניך אמרו כלנו
re **נמליו** בכלאים פ"ט

Rendere **לוח** ל' המקרא ולא כם לחה נהם אמרו מלחלחין
umido **ומתלחחין**

Spruzza- **ל'שש** במסכת פסחים תפח תלטום בזנכן בלטון המקרא
re **לטום** כל חורש נחשת פירוש מחדר ונוכל לומר

Rotare **דהלטום** על האבן שמוליכין אותה בגלגל המים
un Ferro **שבאים** על האבן נתוין למרחוק טפין טפין ואולי

ע"ז אמרו תלמוט מעכין לטיסת ברזל נדחוק הנא
 Avezzare למד בקל לימד בפיעל לימוד מדבר כלם לסנן
 המקרא הס בין עכין כלימוד ובין עכין ההרגל
 והם קרובים זה לזה גר"ל הוסיפו להתלמד
 בהתפעל למודה אבל אחיה בסוף מס' תרומות
 רבילה מל' לימוד מדבר

Masticare לעם * לנעם בסוכיו ידוע
 Percu- לקה לוקה ארבעים פעל עומד ובהפעיל מלקה ובנפעל
 tere מלקה נהסס מלקות וענינו ידוע תרגום ניכנ
 שוטרי ב"י נלקו סרכי

Porre il לקט שורט לקט בלסנן המקרא ידוע אבל בדרך
 cibo in ההשאלה כאמר גם על המכונסים כמו ויתלקטו
 bocca al- אל יפתח וכן מהלקטין את התרכנולים שמכנים
 le galli- האוכל לתוך פיהם אלא דצריך עיון מהו לסנן
 ne מהלקטין שהנא מורכב מפיעל והפעיל והנא זרות:

אות המם

Ricusare מאן פ' מלא אם מאן ימאן והנא בפיעל
 Far ca- מדרד לסנן המקרא נימדרס בחבל מדרס את בנה הקטן
 minare במסכת שבת פירוש מוליכה אנתו לאט לפי רבנן
 volare והנא מלסנן מדידה שמלמדו למדוד פסיעותיו
 bassa- וע"ד הסשאלס אמרו ביונים שמדדין כשהם קטנים
 mente שעדיין אינם עושפים
 Mescere מוגג לסנן המקרא אל יחסר המוגג נמוה בא הפועל
 מוגג לו מוינת הסום נברור הנא

- Vietare מוחין בידו מי שבידו למחות (נכא מן נמחס את מי המרים) שהיא מוחה הרבנן הרע
- Impedire מחול אעפ"י שלא נמצא במקרא מ"מ לסון הקדש הוא
- Perdonare כלסון המקרא והוא ב"ח ברכות נחנל לנו מלכנו כי פשענו וגם הנפעל נמחל נזאת אנלי ראיה גדולה שאף הפעלים שלא נמצאו במקרא נבאו בפי התנאים כלם לסון הקדש הם
- Levare il colmo alla misura Distendere ce-roto מחק כלסון המקרא מחקס ראשו פירשו בה ססירה ראשו וכתב רדק ומוז בא בדרו"ל מדה מחקס ולא נדנשה וכן מחקה הסירה נורתו בכח היתד אשר מחנה וחלפה רקתו ומוז בא לסון מחיקס בדרו"ל כמו נייר מחוק המוחק ע"מ לכתוב ומוז בא גם ממחק בדרו"ל בפועל למחק איספלקית נרטיס
- Consigliarsi בולך כלסון המקרא וימלך לכו עלי כנפעל פירוט ויתיעץ וכן רו"ל מלכוין בסהכדרין ובררך ההשאה
- Pentirsi אמרו נמלך על מי שחור כו ממה שהיה בדעתו מתחילה ומשמעו נמלך כתייעץ בדעתו וחור כו
- Deputare מנה כלסון המקרא נימן ה' דג גדול בפועל ענינו הזמנה וכן בדרו"ל נעוד שמשו להפקיד על איזה דבר כמו הממנה והוא קרוב לענין הזמנה
- Liquefarsi כיסם הרמונים שיטכו מעשרות פ"א מל' וימס לכב העם יהי למים וברור הוא ואמרו גם כהתפעל כתמשמם
- Raccogliere צוסק רו"ל אמרו דרכי הלקוטה של כל אלג בפועל השייך כלסון עברי שהיו מדברים ואמרו אורה

- Ulive בתאכוס בנזר בענכיס גודר בתמרים לנקט בחטים
 מונק בותיס וכיון סלנקט ובנזר הוא ל' המקרא
 בודאיו סאף האחרים הם לשון עברי
- Sminuire מיעט בלשון המקרא כמאז בפיעל ובהפעיל וגם
 במקור מן הקל והתכאים כשתמשו גם בנפעל מבני
 סהא גבנה מעשרים אמה ימעט וגם בהתפעל
 כתמעט לפי דרכם בכ"ן
 ביער עיין ערה
- Succhiare מוצה לשון המקרא סתית מכית ניס לפועל הוס ג'
 Spruz- טרשים מין מכז ומנה ענינו מניכה רז"ל אמרו
 zare בפיעל וגם מן ונמאז דמו על קיר המזבח עשו
 הפיעל מיכה מיכית מיכיתי וענינו ידוע
- Ingrassa- ברא לשון המקרא וחלב מריאים ומן השם בא הפועל
 re ממרים את העגלים בפיעל
- Estende- ברח נימרחו על הסחין יסעיה ל"ח ענינו מכיפה
 re גלפי סהרטיה ממרחין אותה לכן שמשו רז"ל
- Esten- בפיעל מירח מירחו בטיט וגם להסנות פני הכרי
 dervi מירח הנובר וגם בקל עד שימרח הנובר
- Pellare ברט כי ימרט ראשו בנפעל כמרטו ככפיה פירוש הסירו
 ננת הכנפים
- Mescola- מרם ממרם בדם כדי שלא יקרום בינמא פי' מערבנו
 re il sangue וכותשו ומעוך וכתות תרומו ודמרים נדרסים
- Pulire מרק לשון פסוק מרקו החנים והמירוק שלהם הוא
 Termi- גמר מלאכתו ומוה בא מירק אחר שחיטה פירוש
 nare גמר
- Estende- מתח לשון המקרא נימתחם באהל ענינו המטכה וגם

re Tira- פרישה (בסוף) נכן כדרוז'ל ממתחין את המטות
 rare un (של חבלים) שהוא ממש פרישה והמטות והוא
 ramo d'albero נכן המותח זמורה במס' בלאי' פ"ג בפיעל
 Raddol- מתקן בלסון המקרא הוא בקל וכדרוז'ל גם בפיעל
 cire ממתקין אותנו וברור הוא

בישבן משורש סכן עשו ממסכנין פל סנדקה וכפעול
 ממוסכנים כדרך הבנין פיעל וזה לפי שהנוטל

Prender החפץ הוא ממסכן אותו אבלו לפי שהמסכה
 pegno סיוך באדם ועל החפץ הוא ע"ד ההשאלה לכן
 בא בפיעל ולא בהפעיל ושרשו סכן ומן מסכן
 עשו השרש כמו מן תחילה עשו התחיל כאלו
 שרשו תחל ודוק נעיון תחל

Palpare משמיש מן ממשש בנחרים עשו ימשמש כמו בדרך
 הכפולים כמו מן חרר סרחר וכולם הם מכנין הדגש

אות הנון

Asciuga- נגב כי ארץ הנוב נתתני יהושוע ט"ו פירוש ארץ
 re חרבה ומוזו הסס בא במטכה הפועל מנוב בפיעל

נענינו ידוע ובקל עד שיסתום וינוב

Allonta- גדה המנדים ליום רע עמוס ו' עכינו ריחוק ואפשר
 nare (כתב רדק) שיהיה מזה השרש כדה מנודס כדה
 בפיעל סמרחקים אותו משאר העם

Scongii- נדר לסון המקרא הוא בקל והס בנו בהפעיל הדיר
 rare נמודר

Guidare נהג בלסון המקרא הוא בקל ובפיעל נרז'ל גם

כה

- Usare בהפעיל כהניו אחרים לעשות כמהגו
- Quiete נוח פרוח הכריות נוחה סימנו הוא מלסון והניחתי חמתי
- Piacevole
- Imbrut- נול בלסון המקרא הוא בבית ככל ניץ והעלה ככל גלפי שהעלה הכבל והכמוס אבר היופי לכן אז'ל
tire בדרך ההפאלה שהעניות מנוולתן בפיעל מנוול פירוש כחוש גדל תאר והבית מתחלפת בוא'נ בומ"ף
- Addor- נום לא ינוס ולא ייסן הוא קל והם הוסיפו להתפעל
mentarsi מתנמנם כתנמנמו
- Smovere נוע בלסון המקרא הוא קל נוע תנוע ארץ כשכור
והם הוסיפו הפיעל והכפל כענע ינענעו ובהתפעל מתנועע
- Danne- נזק במגילה כזק המלך ומן השם הזה כנו רז'ל הפועל
giare היוק נכיוק
- Retirarsi נזר הוא מלסון בזיר כוזרו אחור ובמסכה מי סכור סתי
בזירת נכן הזיר מיינ נסכר יזיר
- Spaccare נחר הכנחר והמעקר פטור מלכסות בלסון המקרא
la testa מבחיריו יצא עסן והכנחר פירוש תנחב הסכין בכחיריו והורג הבהמה נקרא נחר
- Chinare נטה בלסון המקרא נמנא גם בהפעיל נכמס' סכת
מטה על נדה
- Prendere נטל כי נטל עלינו הוא מענין משא והוא קרוב לענין
Lavarsi לקח גאולי הוא מלסון טיל יען המטלטל הוא
le mani דבר הנקח מוד ליד נבא גם בכפעל כיטל ומזה בדרך ההפאלה רחינת ידיה אמרו כנטלין לידים רחץ
Orinare גיוס ענר הסלת מים למי שמיכה את רגליו

בהפעיל הטיל מים והוא קרוב לענין של מעלה

Mordere נכש הוא הפוך מן נשך בהפעיל הכיסה נחש נחש"ף

Levare דנוסה בשביל הכנ"ן הנופלת וע"ד ההשאלה

l' Erba המכחם בפועל תולם עשבים רעים ועוקרם או

cattiva o טיהיה מל' נוקם רשע מאבד הרשע בחילוף הקנ"ף

matura בכ"ף

Mietere נמר המנמר טרהו פאה פ"ג בפועל והוא מלשון

quà e là נמר חברבורותיו פי' סקנר מה שנתבטל

alcuni pezzi di raccolta ראשון ראשון

Ordire נסך המיסך (מלשון הארז גאת המהכת) פירוש ארז"ס

Accende- נסק כירה שהסיקנה מלשון ובערו והסיקו ב"סין והם

re כמשפטם כותבין במ"מך שלא נטעה לקרותם

בס"ין ימנית

Ficcare נעץ דקר כעוז בלשון המקרא כעצו וכתב בעל

הנימוקים סקרא כך לפי שהוא חר ומתנועץ

בבשר האדם

Muovere נער את הכר בקל מנער הקדירה מלשון ננער

Mesco- פרעה וחילו בים סוף ובלשון המקרא הוא בקל

lare בנפעל ובפועל ובהתפעל

Fabbro נפח בלשון המקרא נפח באש פחם ונקרא נפח חרס

ברזל לפי שעיקר מלאכתו היא באש ובנפיחה

Confiarsi נמוה בא תפח תלמום בזנון שהוא קרוב לענין

זה שהעיסה נתפחת מכה האויר באיש הנפח

בתוך החמת נק"ל ועיין תפח

Aborti- נפל לא הפילה אשה מריח עוברת שהפילה הוא מלשון

re כנפל טמון וברור הוא נאשה שהפילה נפל ולדה

ולכן נקרא כפל

Pettinare מפין מל' המקרא כפנה כל הארץ בפיעל ענינו פוור

Lino נמוה בא המנפץ הפשתים או הזמר שמפוזר כרי
 טיהיו נוחין לטונותן וכן נופץ ואינו קורא בכורים

Estendere פ"א מפנה ח'

נקב נקבת במטיו חכקוק נ' והוא קל והס אמרו
 בפיעל או בפפעל ניקב נחסר כל ססוא וכן

Buccare מנקבים אותם

Punteggiarsi נקד מעשרות פ"א החרובין משינקדו בפפעל פי'

מזיהיה בהם נקודות שחרות מל' נילדו כל
 הכאן נקודים

Battere נקד' רד"ק פי' כריתה ומסתייע מן תרגום וערפתו

נתנקפיה ולבי אמר לי כדברי הרב ברטנורה
 שפי' על המשנה אף הוא בטל את הנוקפים שפי'

Far rumore הכאה מל' אין אדם נוקף אנבענו מלמטה שהעריפה

more היא ההכאה נאגלי בל' במקרא הוא הכאה בכריתה
 ובל' דמשנה הכאה אף בלתי כריתה נדס נקוף
 מרצה כדס עולה ירצה שבנקוף נראה הדס שינא
 ומקומו תחת העור וברור הוא נמוה ויתי נקוף
 מן האילן שחכטוהו ומקרא מלא הוא כי תחבטו
 ויתך

Il Beccare נקד' וינקרו את עינוו בשמשון נרו"ל תרכנולת המנקרת

delle Galline באשפה לפי שדרך התרכנולים לנקר בחרטומן

מקום הדגן וברור הוא

נקיש כתב הערוך בשורם כס על מה שאז"ל בנמרא
 אוסתרא בלגינא קים קים קריא שבערבי מידי

Far ru- כיום כיום או כיום כיום
 more כיום כיום כיום כיום כיום כיום
 battendo כיום כיום כיום כיום כיום כיום
 alla כיום כיום כיום כיום כיום כיום
 porta כיום כיום כיום כיום כיום כיום
 כתב ע"פ ונבנוי ברומים שהבגדים החשובים
 בלשון ערבי נקראים מברנ"מה ובעל סני לנחות
 הברית כתב על מלת שועפנת שאז"ל טט בכתפי
 סתים נכו' ז"ל לא שמלת אלג המה מלשונות
 הנגים אלא שהיו מלשון הקודש ונכללו בל' כתפי
 ואפריקי עכ"ל זאת ועוד כי יש איזה שמות
 בלשוננו שנקראים לפי השמעת קולם כגון דיה
 שאז"ל שנקראת כך לפי שנועקת יא יא נרד"ק
 כתב שהבקבוק נקרא כך לפי שכאשר סופכין
 ממנו משמיע ב"ק ב"ק ב"ק לפי שפיו
 נר נדי בזה

נ"ש'א שורש זה במקרא משמש להרבה דברים והראשון
 הוא לשון משא בני קהת וכבוד משאה ולפי
 Prende- שהאדם הוא לאדם למשא ע"כ אמרו נשא אדם
 re שהאדם הוא לאדם למשא ע"כ אמרו נשא אדם
 moglie ואע"פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר באומרם ז"ל
 ריחים בנזארו ניעסוק בתורה ונכפעל נישאת
 או יהיה מלשון ירום ונשא נזכר לדבר חות דרנא
 נסב אתתא דכי יקח איש אשה מנשאה ונז איכה
 צריכה לפנים

Abbrac- נ"ש'א בראשונה היו מסיחין משואות והוא מלשון
 eiare נישאם דוד גאנסינו שפירושו נישרפס והוא בה"ן

נפיה מלה מיוחדת שהתנאים לא כתבוה בס'מך
 כמנהגם ולכן התי'ם דייק וכתב סס במסכת
 ר"ם דרריך לקרותה בסו'ן וכל טעות בדפוס
 שכתוב בסו'ן

Mordere ג'שך מקרנות נוספות לסון כסיכה סייך בננך לפי

סחתיבות בנך הנוגעות זו בזו כסבא להפרידן

Toccarsi אחת לאחת הרי כל אחת מהן כאילו נוסכת
 חברתה ולכן אמרו בקל נוסכות ובהפעיל הסיך
 ובהפעל ניסך וברור הוא

Gettare ג'של הוא מלשון וכל גוים רבים מפניך כי יסל ויתך

abbasso נבהפעיל הסיל ומוה מסילין פירות שמסיל אנתן
 מלמעלה למטה וגם נוסרין פו' כך בחילוף למ"ד
 בריש נאולי הוא מלשון נטר ספירות הנוסרין מן
 האילן הרוח מעפפן כנשר

Far ג'שק מסיקין סמים במי מקום לסהרן עם הכלי הוא

toccare מלשון המקרא מסיקות אסם אל אחותה ביחוקל
 סמתנך דבנקן כראש סננסקות זה לזה

Cadere frut- ג'שר פירות שנשרו מבנין קל וכן ענין שנשרו מן

to dall'al- האילן וכן מפני הנשר במס' סוכה ועיון ג'של
 bero ג'תו עיין תוז

Sciogliere, Lecito ג'תר מתיר אסורים ומוה התיר נמותר

Abban- ג'ת'ש הכני נותסם ענינו עקירה נסס בסו'ת הוא

donare ענין קרוב לזה ענינו עזיבה ומוה בא תס כמי
 אבל רו'ל עשו הסורס תסס תס כחו תסנסי כח
 ועיון חשש

אות הסמך

- Diffet- סאב ירעה עד שיסתאב פירוש שיפגל כג מוס ותרננס
- tarsi עמא מסאב נכן או'ל בידים מסנאבנת פירוש
- Porsi a סבב הכיבוה הסיבה הוא מלשון ראש מסיבו עד שהמלך
- Tavola במסיבו הס לשון הסיבה כ"כ בשרשים ואולי
- Intricar- סבך בלשון המקרא שרשינו יסובכו באיבו ובא בפיעל
- si ובפועל ובלשון המשנה בהנפעל הוסבך בעלים
- Credero סבר בלשון המקרא הוא במי'ן נחמיה ב' ואחי טובר
- Pensare בחננות ירושלים והס כמנהגם כתבוהו בממ'ך
- סבר סבור הייתי ענינו חושב ועיין בשרשים
- סורס סבר
- Affligersi סגף לענות כפס תרננס לסנפא נפסא לשון עינוי
- נבמשנה סינפה (בפיעל) ומתה אינו אונס
- Spaccarsi סדק כסדק לארכו תרננס קרע סדק וכנפעל כסדק
- Spreme- סחט בלשון המקרא הוא במי'ן ואסחט אנתס על כוס
- re פרעה ובלשונם בממ'ך כנהוג
- Pregiu- סחף מטר סחף נסחף אבירך סיוס בשרשים נכן
- dicarsi כדברי רז"ל נסתחפה סדך וענינו סדיפה גריפה
- נהלכה והוא בדרך ההסאלס ופירושנו מולך גרס
- הרע או קרע בא בנבולך
- Far de- סטה גם זה מלשון העברי במי'ן ואת כי סמית
- clinare ובהפעול הסיומן והסס סימט

Coprire **סכך** לשון המקרא הוא בין בקל בין בפועל בין
בהפעיל והסם סוכה

Considerare **סכל** בלשון המקרא לא נמצא כי אם פעם אחת בס'מך
וכל האחרים בס'יץ ונמצא בהפעיל הסכיל ורז"ל
הנחישו להתפעל הסתכל בג' דברים וענינו
עיין הסכלי

Pericolare **סכן** סכן בפועל והסם סכנה הוא מלשון בוקע ענים
יסכן גם בקהלת

Levarsi **סלק** יסלקנו לנדדון בפועל והסתלק מן הספק בהתפעל
לשון העברה תרגום ויעתק ואסתלק

Cieco **סמא** תרגום עיוור גבר סומא ואז"ל סומא באחד
מענינו ובפועל סומא עינו

Sostentare **סמך** לשון המקרא סומך ה' לכל הנופלים ועוד סמך
מטה את ידיו עלינו ועוד רוח כריכה תסמכני

Avvicinare **פי'** קרובה ובלג הענינים נסתמשו גם רבותינו
גם בכפעל כסמך בין בלשון סומך עלינו בין
בלשון קרוב וברור הוא

Appoggiarsi **סמין** נשערה כסמן ישעיה כ"ח ומוה בא בדרז"ל סימן
סימנים

Colare **סנן** תרגום צרפתי סננתא לי והם אמרו בפועל
סין סיננת מסנן וענינו ירוע

Turbare **סער** לשון המקרא יסערו להפיככי בקל ובכפעל יסער
מלך ארם והם בפועל כיערתן הרוח וברור הוא
ובמקרא נמצא ניסערהו בס'יץ

Spugna **ספג** תרגום ורקיק ואיספוג ומוה בא ספוג שהיא
Sofferire **דבר** הסופג וע"ד ההשאלה אמרו סופג את

- Subire הארבעים וכן ספגו במלח זבחים פ"ו משנה ה'
 נ"מ ספגו בגימל כמו ספקו בקו"ף מל' גימטריק
 את כפינו
- Lamen- ספר בלסון המקרא הוא בקל ובנפעל גהס הוסיפו
 tarsi ההפעיל מספידין יספידנו
- Alimen- ספק מספיקין בהפעיל הספיק בפיעול לספק במתיקה
 tare כולם לסון די הם והוא מלסון המקרא ועיין
 במרשים וגם במורם ספק במ'ן
- Dubbio ספק * תרגום והיו חייד תלנאים מסופקים ורו'ל אמרו
 ספק והוא כנגד הודאי וגם סימטו בלסון תלני
 שאמרו אשם תלני וכן קטן נתלה בגדול כמו
 שכתוב כי קללת אלקים תלני ואמרו גם בהתפעל
 כסתפק גרנ'ק
- Sfetteg- סבת מעשרות פ"ב משנה ג' באבטיח סופת נאזכל
 giare והוא מל' שפה לפי שחנתכו מספתו אל ספתו
 נאזלו בא מזה המלה בלסון איטלקי כמו אנספי
 דל ודומיהן
- Levare le סקל זה הסורס במקרא מערה דבר והפכו ניסקל
 pietre באבנים את דוד פירוש השליך אבנים אחרת
 סקלו מאכן ירנה הסרת האבנים וכן שמשו רו'ל
- Segnare סקר זה הסורס לא נמצא במקרא כי אם פעם אחת
 di rosso ובסין ומסקרות עיכום נפירוש רומנות ורסימות
 נכן במשנה סוקרו במקרא בממ'ד כמנהג והסיקרא
 הוא בצע אדום והוא מכיין קל
- Ricusare סרב לסון המקרא סרבים וסלנבים פירוש ממאנים
 נממרוס נמזה בא בלסון המשנה ולא יהיה סרבן

והמכרז לחבירו נכנ'

Estende- סרג בפסוק ישתרגו עליו על זנארי כסוין נהס כס'מך -
 re cinghie. נכפיעל בלשון המקרא ישורגו אינב מ' נכמסכה.
 o incrociarle מסרגין את המטות

Putire סרח לשון המקרא נסרחס חכמתס בנפעל נמוה בא
 בפ"ג דחלה חלת דמאי עד שתסרח פירוש שלא
 תהיה ראניה למאכל נמוה כרח עליה סרח עליה
 טפה סרחה ודומיהס

Schiarire סרס לשון המקרא סריסס סהס מסורסס נבדרך
 le cipole. ההשאלה אמרו ככתרא פ'ה מסרס פי' נטול אחת
 od altro נמכיח אחת

Rompe- סתר וסתר מוס ישטופנ פירשנ בנ כסהמס סותרס
 re נפורניס והנא לשון סתירה בדרו"ל הסגנה נהסתר
 סותר את הקודמס וברור הנא

Tagliare pietre סתת * מסתת האבניס בפיעל הנא כמו מפסל
 Lisciare סלסל מלשנ סלכלס נתרוממך נאו"ל מכלסל בסערנ
 i Capelli לפי שהמחליק הסער מיפהו נמרוממו נטרסנ
 סלל כמנהג הכפוליס סבאיס בהכפל הפ"א

Spiccare בפסך בכזיר פ"א או סכפספך כ"ס חייב פירוש סעקר
 i Capelli נהסיר אפילנ סער אחד נר"ע כראה מפו' סגורס
 o levar- ישפספך כסוין ניהיה מלשנ וספנ ענמותינו באינב
 ne פירוש נסברו ועיין בסרסס סורס ספה ניהיה
 מה סיהיה הנא הספסוף בענין סמסיר את הסער
 נהפספס הנא בנפורניס בענין סאינו מסיר הסער
 נאינו מתכוין לכך ודנ"ק: ועיין פספס

אות העין

עבר עיין שעבר

Fare l' anno תתעבר השנה בהתפעל וכן מעוברת השנה הוא ע"ד ההפלא מלשון שורו עבר ולא יבעיל באיוב

Embolismico cioè di 13 mesi

Prevaricare עבר העוברת על דת וכן המעביר בהפעיל שא"ל הוא מלשון עובר וברור הוא

Rotonda עגול מל"ה המקרא עגול סביב הס' בנו הכנין פיעל מחיובל במעשרות פ"א משנה ח' ופי' כסועסה העגול של דבלה בודים

Vangare עדר עדר קל וכן מעדרין בפועל מלשון המקרא לא יזער ולא יעדר (בנפעל) ענין חפירה או עבודת הכרמים

Ornare עטר מעוטרות גם במקרא נמצא בפועל עטרת סנת טובה

Impedire עכב אם לא נתן לא עכב בפועל וכן מעכב במקרא נמצא בקוף ולא יעקבם באיוב סעינו עכב וידוע הוא

Digerire עבל בא בפועל ובהתפעל מתעכל וגם סיתעכל המון נאנלי בא מלשון אכל שהא' והעין הם ממוצא אחת והוא מלשון והסנה איכנו אנכל ודנ"ק

Spingere עלל הרנח סעלעלה את הגפנים בפ"ו דכלאים פי' בו דתרגום רנח סערה רנח עלעלה ואינו רחוק משורש עלל שבמקרא מל' עלילת דברים פירוש בלגולי דברים סהרנח הנסב בחוקה מנגל מה

שמנח נדנ"ק נחנא ככפל כמספט הכפולים נחמי

העי"ן

Defatica- עמל אין מתעמלין בשבת פ' כ"ב משנס' ו' נפירס
 re הרמנס בחבורו אוהנו מתעמל זה סדרסיין על
 נפנו בכח עד שיגיע ניויע נהוא בא משנס
 המקרא מל' אשר לא עמלת בנו

Chiudere עמין המעמץ עם יניאת נפס שנת פכ"ג נהוא הפיך
 gli occhi מן מענס נהוא מלשון נענס עיניו מראות ברע
 נכן בשרסיס הכיז דרו"ל המענס עינוי סל מת
 קודס יניאת נפס ה"ז שופך דמיס

Occupar- עסק לשון המקרא בסי"ן התעסקו עמו נענינו בל'
 si רז"ל טרידה נהביאהו בקל עוסקות נכהתפעל
 מתעסק בסמ"ך כמנהנס

Estende- עצב אין מענבין את הקטן מל' ענבנוי ניעסנוי
 re le איוב ז' פ' אין מינעיס בינירתנו כדרך שענסיס
 membra החכמות בעת לידת הנעריס (במס' שנת סוף
 dei fanciulli tosto nati פרק כ"ב) ליפותנו

Procras- עצל בלשון המקרא בא כנפעל אל תענלו שופטיס
 tinarsi י"ח נהס בנו התפעל מתענל

Tagliare עקץ * מקץ את האסכול כפאה פי' חתך

Sradica- עקר לשון המקרא נפי' תליסת הנטוע משרסו ננס
 re כדרו"ל מעקר ננס מלשון את סנסיסה תעקר

Mescola- ערב בכל מערבין ענסיס העירוב נהוא מל' המקרא
 re ולפי סלנקחין קמח מזה נמוס נמערבוס אותנו

Mescola- נקרא עירוב נכנו בפיעל עירב ספי'
 lanza עסה העירוב נכן אמרו עירב על כל הדברים

הכבללים יחד וכן עירוב פרסיות כתיב כאן וכן
בהתפעל כתערבנו

Orazione della sera ערב להסכים ולהעריב ממלת ערב עשו זה הספיעל
נברור הוא

Vuotare il vaso ערה לסון המקרא נתער כדס אל הסוקת טעינו
ספיכה וניקה ומוס המערה מכלו אל כלי וע'ד
ההסאלס מערה נאינו נומר סביאה

Stimarne il valore ערך מלסון המקרא ערכך נהעריך סכסן ככנו סכניוס
נערך ומעריך ודו"ק

Ordinare ערך וערך עליוס העולה או"ל עורכת סכסן ססיא
כמו מסדרת נק"ל

Profumare עישן נהר סיני עסן כולו בקל נבא בדרו"ל ספיעל-
לעסן סבית או סכליס המעסן

Pestare עשה נסס עסו דדי בתנליכסן ביחוקאל כ"ו ענינו
Forzare סכתיסס וע'ד ההסאלס או"ל נט מעוסס עסני
בחוקס כאלוג כומר סכססו אנתו עד סיתן
הנס נק"ל

Levare la deci- עשר כלסון המקרא לא כמנא סהתפעל נסס אמרו
ma מתעשרין לסנס סכסס כסי"ן (כדרך ספסוק בסין
ימנית יס מתעסר נאין כל):

אות הפא

Obbrobrio פגל מלסון המקרא פגול סס כנו ספיעל פיגל ספגל
נברור

Pregiu- פגוס פגימת ססכין ומוס פוגמת כתיובתס נכן פגימתס

- dicare על לבנה נפנס הכיין נפתרון המלה הזאת בא
 מן התרגום של הפסוק נהיתה הפנייה מים
 סמואל י"ג נע"י
- Spargere פזר מפזר כאפר יפזר בפועל ונס בקל ובנפעל והס
 הוסיפו ההתפעל כתפזר
- Fossa פחת מלסון המקרא פחתת היא שפי' חסרון באחת
 הפחתים שפי' חפירה ושמה אמרו אין פוחתין
 Far ובפועל פוחת ובנפעל בית שנפחת וסיכך על
 meno גביו וק"ל
- Formare פטם המפעט את הקטורת וכן פטמו לחנאין כשרה
 incenso והוא שחיקת הסמים ובלילתן ולא ידעתי למה
 נקרא בל' מפטם ובמכות פ"ג הביא התי"ט דברי
 הערוך שכתב נו"ל רקח מרקחת מעשה רקח
 תרגם ירושלמי מפטם עכ"ל הערוך ובתרגום
 ירושלמי שלכו לא מנאתי כך ודו"ק
- Licenzia- פטר לסון המקרא כי לא פטר יהודע הכהן את
 re המחלקות ובל' מסנה פסור ותמורתו חייב ועיין
- Assolve- חוב וכו' גם הפועל שפיטרוני ובהפעיל אין משפירין
 re וכן מפטיר למי שאומר ההפטר
- Tirare פים * תרגום גורל פיים נמוז אמרו הפועל חדשים
 a לקטורת בואו והפיסו כמשפס כחי העין כמו הקיפו
 sorte דימוו וכן יפים
- Allonta- פלב לסון המקרא נפלגה הארץ כחלקה וברדך הששלה
 nare קראו לרחוקה מופלגת וכן אל תהי מפלגו לכל
 דבר פי' אל תרחיק ממך
- Pulire פלה ולא ופלה את כליו במס' סנת פי' יבער תרגום

בערתי הקדש פליתי נאולי הוא כמו פכיתו הבית
 בחלוק אנת הכנ"ן בלמד שהם ממנצא אחת

Gettare fuori Partorire פלט
 הוא לשון המקרא תפלט פרתו ולא תסכל באינב
 הוא הונאת העובר מהרחם וכן פולטת ט"ו וע"ד
 ההשאלה נאמר על דבר היונא מתנך דבר אחר
 פולט כמו פליטת הכלים כנולעו כך פולטו
 וברור הוא

Sgombrare un luogo פנה
 לשון המקרא נאנכני פכיתי הבית בפיעל והס
 אמרו מפכין ארבע וחמש קופות וכן המפנה לבו
 לבטלה פי' מפנה מלבנו כל דבר תורה להיות
 לבטלה וענינו ידוע

Perdere Andar a male פסד
 תרע לאומים ותסלחם תרגומו תברתא לאומיא
 נפסדתיכון ורו"ל שמטו בזה השורש בכנין הפעיל
 המיקל לא הפסיד מפסיד נפסס הפסד

Intagliare pietre פסל
 פסל לך ב' לנחות אבנים כך היא גם התרגום
 נלחנצבי האבן תרגומו ולפסלי אבניא וענינו
 כריתת האבנים או נקירתם טכן אל מקבת בור
 נוקרתם תרגומו אתפסלתון וכן בדרו"ל מפסל
 בפיעל ונפסל כנפעל וע"ד ההשאלה בא פסול
 ופוסל וגם כנפעל נפסלנו בלינה לכל דבר שאינו
 להקרבה או למנוה אמרו פסול פי' נכרת ממנו
 הסבה להיעתו ראוי נאע"פי שבתרגום ירושלמי
 ע"פ פסול הוא תרגם פסול יהא כבר או"ל חוץ
 לזמנו פסול חוץ למקומו פסול נדוי בזה

Feccia o ritaglio פסל
 פסולת כהפך סיה לסנים תרגומו פסולא

Tralasciare פסק חלל להיות לשרה תרגומו פסק למהני לשרה
 נמוה פוסקת בבנין קל ובהפעיל הפסיק ונס
 לשון כריתה מתורגם כך גבא בדרז'ל בהרבה
 מקומות

Decidere פסק כן משפטיך אתה חרצת דונת דונך פסקת נמוה
 Destinare בא פסק דין וכן בלשון משנה ונא הסער פוסקין
 נמוה הפוסק מענת לכדקה ועיין במתורגמן

Scorteciare פצל מפניל העגס במ' בכורות מל' המקרא אשר פנל
 נהס עשו ההפעיל מפניל

Spaccare פצע מלשון המקרא פצע וחברה וכן הכוני פצעוני
 בקל נהס אמרו הפונע ותיס שעושה בהס פצע
 נהוסיפו גם ההתפעל כתפצעו ני'א גם הפיעל
 לפצע בו אגזוים נאולי הוא מענת סופר סגרהכתנו
 לפצוע נא'כ הוא מבנין הקל

Chiudere פקק פוקקין במס' שבת פי' סותמין נל'כ פסרסו פק
 מל' לפיקס ולמכסול וע'ד ההסאלס אמרו פקק
 הדבר סותמין בו לפי שהוא למכסול א הדברים
 הנוטים לכאת נק'ל

Vedere פקח מפקחין את הגל הוא מל' המקרא פקח עיניך
 Considerare נראה ולכל הבנותיו בל' רו'ל הוא מזה הלשון
 שהוא קרוב ללשון ראיס הכטס והכנס ודו'ק

Scorteciare פקל במס' מעשרות הבנלים מסיפקל בפיעל והוא
 ספנד מן קלף ועיין קלף

פקס * הקטנאים והדלועים מסיפקסו פי' בו משניטל
 פיקס שלהם והוא הסער או צמח סגדל בו ונופל
 מהס כסכונסן לגרין ואינו יכול לכנין מהו זה

הסס פיקס ועל המנותיהם סמיכנא דהסס הזה
 מורגל היה בלסון עברי נבמס' סנת וכן הפוקסת
 והנא הפנדן מן פסק ובאילנו כתוב פוסקת
 סמפסקת טערה

Spaccare פקע סנת פ"ג נלא יפקיענה במודריון פי' ינקיענה
 והנא מסורס פקע בחילוף סב' בפ"א וברור הנא
 פקר עיין בקר

Separarsi ברד מלסון המקרא ממעיק יפרדו ככפעל נהס הנסיפנו
 גם הסתפעל נתפרדו

Far פרח מפריוחי יוניס ל' המקרא לפורחות יחוקאל י"ב
Volare פי' מעופפות

Particolare פרט מלסון המקרא ופרט כרמך לא תעולל בא בלסון
 ר"ל פרט וכנודו כלל וכדרך הסטאלה פורט
Sgranare. Cambiar danaro נפרט וכן הפורט סלע

Spezare פרס הלא פרוס לרעב לחמך נהס אמרו כהתפעל
 נתפרסו הככרות וענינו חתיכה או טבירה

Bottona-re פרף פורפת על האבן במס' סנת קרסי נחסת
 מתרגמינן פורפין דנחטא נמוס פורפת פורפין בקל

Rompere פריץ פרצה כפרצה סחומה הנא מל' המקרא לכל
 סכננותיו נמוס בא ע"ד הסטאלה פרוץ ככדרים
 וכיונא

Scaricare פרק לסון המקרא ופרקת עולגו מעל זנארך נמוס
 אמרו פרוק ממנו איבה מזנה לפרוק נהסס פריקה

Romper-si וכן מפרק בפועל מסיר הקליפה וכן כפרקס ידו
 או רגלג כטברה נוצא הענס מהפרק סלג

Separare פריט' בטין ימנית פירס פפיעל הפריס (חלה) כהפעיל

Allontanare המקרא כתנך זאנו
 מפנינו פירוד באו מל' המקרא כתנך זאנו
 כפרות ביחזקאל ל"ה פי' כפרות וכן המפרש
 מן היבשה לים: פרש שענינו ביאור נמצא במקרא
 לפרוש להם בקל וכפיעל במ' תורת האלקים
 מפרש נדי בזה

Spaccarsi פשח לסן המקרא דרכי סגור נופסחני והם כנסעל
 אמרו אילן סכסח קושרין אותו פי' סכסע

Estendere פשט העני את ידו מל' נעמלקי פשטו שמוט א'
 ל' נענינו ידוע re o porgere la mano

Intiepidire פשר להפסירן בממ' שבת פי' שיתחמו מעט ונקראים
 מזה מים פושרין והיא מלה הנמצאת בתרגום
 קהלת ע"פ ככתי לי וגו' מיין פושרי' ומה
 באה מלת פשרה בין הבעלי דינין אשר הם
 חמים זה כנגד זה וההפאה מסיר מהם החמימות
 ונשארים פושרים נדו"ק

Aprirsi פתח לכל הכנותי הוא מל' המקרא נמצא גם
 בהתפעל כתפתחו החניות Sciogliere

* Spargere חנפק ומפספס בנפונני להחליק השער
 ולהפרידו וכן בשבת מפספסין את הכיפין פי'
 מפזרין ענפים לחים לפני הבהמה ועיין ספסר

Il motivo פרכס בתרגום ירושלמי ע"פ וישלח אברהם את ידו
 כתוב ואמר יצחק לאבני כפות יתי יאות ללא
 אפרכם מן צערא פי' מפרכסת מתנודדת והסס
 פירכום וכן אמרו שתפרכם ביד או ברגל בבנין
 non del tutto morto פיעל

Maggior פרנס בן מעק ביתי תרגומו ובר פרנסא דביתי נרו"ל

domo אמרו פרכה בה' א בסוף ולא באלף כמנהג
 התרגום והביאנו בפועל כדרך המרגובים מפרנס
 יפרנסה כמו יכרסמה

Cercare בשבש יפסס במעטיו תרגום יחפס לכן ופסס לכן

אות הצדי

Tingere צבע לסגן המקרא העיס זבוע וכן סלל זבעים ומוז

Mostrare בא הזובע בבנין קל ומוז הסורט הוא אנבע

il dito והס זנו ההפעיל הזביעו שהיו כל הבהנים
 מראים אנבע אחד לעשות הפיזס או הנרגל כידוע

Raduna- צבר זנברו במטה והוא מלסגן ויזברו בר ומוז נקרא
 re נקרא יקהל זבור וברור הוא

Segnare צין ל' המקרא זכה אלנו ציגן ביחוקאל והס אמרו
 בפועל מזינין הקכרים

Colare צלל במס' שבת נותנין מוס ע"ג סמרים בשביל
 סיכלג ותי"ט כתב שהוא מלסגן זללג כעופרת
 סענינו ירידה או סקיעה (והוא כמו סיכלג)
 והאמת אתג

Raffred- צנן לסגן המקרא כזכת סלג זיגס קציר והס זנו
 dare הכנין קל זונן זונכיס והס בהתפעל להזטנן

Serbare צנע הזנע לכת זמיכה וגס הס בהפעיל הזמניע
 להזניעו והפסס זנוע זברור ענינו

Aver d' צרך לא זמנא זה הסורט כי אס זד"ה ז' והס
 uopo סממו בו זקל זכורות ולא זרך לו זכפעל

בדרך ובהפעיל הרבה וגם בהתפעל שלא תצטרך
לבריות

Unire צרף כל' המקרא זה הסגור ענינו התכת המתכות
והכלי נקרא מצרף כדכתי' מצרף לכסף וכור
Scavare לזהב ורו'ל כל' מפנה אמרו בכתובות פ"ו מפנה
dalla mi- ינ"ד המצרף נחשת והוא המחתיך נחשת ממקום
niera מונצא מן הארץ לפי שהמוציאי המתכות צריך
סיתכנס באש להסיר ולהפריד מהם האדמה שהיא
מעורבת בהם וכח האש מתיך המתכת ונשא
הפסולת לזדה לכן נקרא מצרף בפועל ובדרך
ההשאלה אמרו מצטרף בהתפעל וצרף בקל לפי
שבשנתבין שבדי מתכות במצרף הכלי מצרפן
בהתיך אותם והוא ל' חיבור ודיבור

אות הקוף

Ricevere קבל לסוף המקרא וקבל מוסר במשלי ורו'ל שימשו
בו הרבה בפועל וגם בהתפעל התקבל גם זה
לאשתי והוא מדויק כל' התפעל שאומר לו שעושה
עצמו כיד אשתו אבל בעלמא לא נהגו זה הבנין
Render קבע ר' אליהו המדקדק כתב בס' התשבי שסגורם
stabile זה אנלי בא מלשון את קבעת כנס התרעלה
o שהסמרים הם קבועי' בתחתית הכלי גל"כ שהוא
stabili- לסוף הקודם בעצמו והראיה מדברי התרגום שעל
mento בסוף ויתקעה בכענו בענין אהוד תרגם וקבעה
במעוסי לפי שתקפה בחנוק ונשארה שם קבועה

ובענין יואב ע"פ ויתקעם כלב אבשלום תרגום
 וקבלינון שכל מנמתו היתה להניעם אל סלב
 להורגו ומה בא הפועל קבע ונקבע בדרו"ל
 פנשתמשו בו הרבה ואע"ג שכלשון המקרא לא
 באמר קבע כי אם על הנול כנודע מ"מ אף
 זה מלשון עברי הוא דסוף סוף התרגום הוא
 לשון עברי פנשתבם

Buccare קדח הקודם כל שהיא פי' נוקב בכלי הנקרא מקדח
 con והוא מה שאנו קורים טריני"לה שנוקבין בו

Trivella חרטי עזים נייען שהיא עשוי בענין שנוקב בהסיר
 העץ בחזקה ומתחמם הרבה ומחמם גם העץ
 ולכן נקרא קדח שנקדחת מל' כי אם קדחה
 באפי נק"ל

Anteci- קדם קדם נקל וקידם בפועל והקדים בהפעיל כולם
pare ל' המקרא

Prepara- קד"ט כל' המקרא קידם בפועל פירושו וזמן הדבר
re כמו ויקדם את ימי נאת בניו פי' מוזמנים וכן

Sposare קידם אשה להיות מוזמנת לו נרו"ל אמרו שהיא
 אסורה לאחרים כמו הקדם והכל הנלך אל מקום
 אחר שהיא ל' הקדם

Levar Sangue קרו' * הקיו דם בהפעיל והטס הקזה ידוע

Confer- קום לשון המקרא קימו וקבלו היהודים בפועל ובהפעיל
mare סקימותי נרו"ל אמרו קיום נקל ובהתפעל

Mantenere מתקיים

Levare קרו"ן טדם פנתקונה תורע שביעית פ"ד משנה ב'

gli spini מל' המקרא קננים כסנחים פיר' שנטלו קנניה

- Spuntare כרתנו פי' אחר קמטנו בלא עת פי' כרתנו
 נכבר פי' הסרטים שהוא הפוך מן קטס וכמה
 סרטים הפוכים ים במקרא ולמפורסמות אין צריך
 רחוק נגס בפעל נקטס ראשו
- Sconcer- קרל המקלקל בפיעל וכן בהתפעל מתקלקל במקרא
 tare נכל הנבעות התקלקלו וכן קלקל בחזים ל'
 קלקול ידוע
- Cosa lie- קרל ל' המקרא קלים היו רודפינו הקל ארצה ובלגן
 ve וכן בדרו"ל הקל הקלת ומוס בא קל נחומר ודו"ק
- Ricevere קלט שרוע וקלוט ערי מקלט ומוס בא סיקלוט העין
 קולטת ודי בוס
- Scortec- קרף קסקסת מתורגם קלפין ומוס בא קליפי אגוויס
 ciare וקלוף את החינן המקלף בפיעל פי' המסיר
 הקליפה וכן אמרו פקל והוא הפוך כמו כשב כבש
 קב"ץ (המקמץ בפיעל) בכתובות פ"ז פי' בו מקבץ
 נזאת כלבים הן אמת שאלת קומץ במקרא ירנה
 מה שהיא כתנן בתנך פיסת היד וכופה אנבעותי
 ועושה אגרוף אבל הוא ע"ד הקבוצ שכן כתיב
- Racco- ביוסף ותעט הארץ בשבע שני השבע לקמנים נא"כ
 gliere שורם זה מתפשט לכל דבר המתקבץ אבל רו"ל
 sterco בנמ' פי' מקמץ אר"י זה המקבץ נזאת כלבים ודו"ק
- Formare קביר במס' עירובין פ"ח שמבחוץ צריך לקמור והתי"ט
 archi כסוף פ"ג דאהלות כתב שהוא הפוך מן מקורה
 כמו שלמה שאלה ועיי"ט שהר"ב פי' מקורה אבל
 בעירובין פי' לכמותו בכיסוי כמין כיפה ולכן
 כ"ל שבעירובין פי' האמיתי ותרגום של כאור

בגבורה קמור בגבורתא וכן חגרו סקים תרגמו
 קמורו סקים נדרך ההשאלה כאמר קמור על
 דבר העשוי בעגול כמו כיפה גבא הבנין לקמור
 ודו"ק

Spuntare קנב * במס' כלים כלכלה משיחוסם ויקנב פי' **נו**
 בשיחוסם שיצפה ספת הסל בקליעה והוא מענין
 לא תחוסם פור כאשר כתב סס הרמ"בס ויקנב
 פי' שיחתך ויקסום ראשי קרומיות הבגלטים
 וכן קיבת ירק הוא קטימת הראס

Nettare קנח * מקנחו בסמרטוט ענינו ידוע והוא בפועל
Pulire נמוה קינחו סעודה בדרך ההשאלה והוא מה
 שאוכלים אחר הסעודה

Condannare קנס * קונסין אנתו וענינו עונס גהסס קנס ועל
 הרוב הוא עונס ממון
קנס מעשר סני פ"ד משנה ב' היין סקסס פי' סהחמיץ

Inacidirsi נפי' הר"ס שהוא מלסון יקנבס ויבס ביחוקאל
 י"ז ויט גורסים סקסס והיוג כשהחמיץ עולה
 בתוכו כמו קרנס (ועיין גרם) ובינתר מחמיץ
 הקרנס מתעבה והגרסא הבכונה היא סקסס

Galeggiare קפא תרומות פ"ד משנה י"א סאה תרומה וכו'
 יקפואכה וכתב הר"ב יסיר מס סמלמעלה תרגום
 גינף הברזל וקפא פרזלא וכן במעשרות פ"א
 משנה ז' היין מסיקפה גאע"פי סכתנב כס"א
 הוא כמו קפא באל"ף

Farne caso קפד רז"ל סמסו בזה הלסון בהפעיל הקפיד מקפיד
 בענין חספא גבתב ב' אליהו המדקדק שהוא נלקח

- Dispiacere מל' המקרא דכתיב קפדתי כאורג חיי וכן הרבה מל' קנור מתורגם בלסון הקפדה ועיין נתפשי קפה עיין קפא
- Piegare קפל פתילת הבגד סקפלה ולא הנכחה פי' בו שהוא כדרך שגודלין הפתילות נראה שהוא מל' כפל
- Attortigliare בחולף הכ"ף בקנ"ף נבא בפיעל להראות גודל כפולתה וכן מקפלין את הכלים אפי' ד' או ה' פעמים
- Saltare קפיץ שלא תקפוצ הכמיה ל' דילג מן מקפץ על הנבעות
- Stringere קפיץ קפנה ידיי קנפץ את ענינו סתימה מל' ולא תקפוצ את ירך קפנה פיה
- Prendere a forza קפש חלה פ"ב מושנה ה' נקפשה וקן זר כתב רמבם כמו וכבשה שאותיות גיכ"ק מתחלפות וכן אנתיות בנמ"ף
- Tagliare קציץ קננין ממנה חלה פי' כורתין וכן בפיעל קינץ דלתות ההיכל והוא ל' המקרא נקצתה את כפה
- Stabilire il prezzo קבץ עבנת רשעים ובדרך ההשאלה בא קבץ דמים פי' חתך נפסק בכך וכך
- Dissecare fichi קצה לקנות בתאנים פי' בו לעשות קציעות והוא בא מלסון המקרא יקניע מבית ובמקור הקנות והיה שרשן את הבית וי"מ לחתוך התאנים ויהיה שרשן קבץ ודו"ק ואולי הוא מל' והלחם והקין לאכול לנערים
- Rendere freddo קדרר הקר הקרת בהפעיל מל' קנר נחוס נראה ששרשן ויהיה קנר וכן שתהא מקירו במס' כלאים
- Chiudere alla קרה מקרין את הפרנה במועד במס' מ"ק י"מ שהוא מל' קורה נפי' בו מהדרין את האנכים וע"ז

- meglio** בלא טיט שהנא גדר העשני במקרה ומל' המקרא
הנא מל' בבל קורתיו או מלסון כמקרה הכסיל
גם אני יקרני
- Formare** קרם במס' שנת כדי סוקרמו פניה הנא מל' המקרא
corteccia ביחזקאל והנה קרם עליהם עור והנא מדוניק
סבראסית אפיות הפת עולה עלינו כמו קרום
נברר הנא וכן היין שהקרים סנהתחמץ עולה
בתוכו כמו קרום ועיין קסם
- Squar-** קרע בלסון המקרא הנא בקל והס' הנוספו הנפעל
ciare כקרע וגם ההתפעל מורכב מנפעל כתקרעו
- Tagliare** קרץ קרץ מנפנו בשם כקודות ענין כריתה ונינא
בקל וכן בדרו"ל קרנו ומורק אחר נקרנת עם
האשכול הנפעל
- Chiude-** קרץ במס' מקנאות קרנה שפתותיו מל' המקרא קרץ
re le lab- שפתיו וכן קרץ בעיניו סוגרן לרמוז או מדרן
bra וכן לקרנן הנפגורן במס' נדה פי' בו לאחזו לפי
- Prendere** שבאחזיה מדבקים הנפגורנים לאחזו הדבר נדו"ק
- Congel-** קרש' מומרם בדם כדי שלא יקרנם כל' שהנא מלסון
Iarsi קרשים כי הדם הקרנם נשאר כמו קרשי עץ
- Ornarsi** קישט' תרנום וככלה תעדה כליה וככלה דמתקשטא
נרו"ל אמרו מתקשטת להתקשט וגם בבנין הקל
היא קשטת ענמה נדע שאף בתרנום סקנ"ף
מתחלפת בכ"ף והסורס כשט נמנא בתרנום נאז
תשכיל וככן תכשיט והסכל הנא תכשיט גדול
לאדם נמזה או"ל תכשיטין וכבר אמרתי בהקדמתי
שאין אני מדבר מן הסמנת

Scavare כעקע במס' מכות כתב ולא קעקע און קעקע ולא
 Demolire כתב בנו ספיעל מלסון המקרא וכתובת קעקע
 לא תתנו בכס וכן אמרו יקעקע את הבירה ויתכן
 סיהיס שרפני קעע מלסון פון תקע נפשי
 קרטם עיין קרסם

Divorare קרסם קרסמנה נמליס במס' פאה מל' וכרסמנה חויר
 מיער בחילוף הכ"ף בקנ"ף וכן מקרסם ויש גורסין
 מקרטם נפי' כך אבל הרמא הנכונה היא מקרסם:

אות הריש

Spruz- דבין המרכז את ביתו במס' מכסריון פי' מולף בו
 zare מוס כדי שלא יעלה האבק והוא ע"ד הסאלה
 Adac- מל' רבץ שמרביץ האבק ולכן נקרא מרכז בפיעל
 quare וכן מרביצין הסדה
 Legare דגל לא עקוד ולא רגל מל' רגל שכופף רגל אחד
 il piede נקשרו שלא יוכל לרנץ וגם בדרך הסאלה מפני
 Avez- הרגל עבירה שענינו כמו השליכה שמורגל בה
 zare נדנ"ק
 Scorti- דגל אין מרגילין בי"ט נפי' להפשיט הכהמה בדרך
 care הרגל לעשות מעורה נוד ואף זה מל' רגל הוא
 Disten- רדד נרדד נסולו המחמה במס' תמיד ענינו ריקוע
 dere פריסה והוא מלסון המקרא הרודד עמי תחתי
 ותרנגס נירקענ נרדינ
 Attrarre רדה מננית האריס רדה הדבס נאנפטיס נרו"ל אמרו
 הרודה פת מן התכור

רוע חבית אנתרונעעה מל' רע נהס הנסיפן ההתפעל Romper-
si המורכב כמנהגם

רחק בל' המקרא נמצא בקל רחק ובהפעיל הרחיק Allonta-
nare נהס הנסיפן ההתפעל מתרחק

רכב ענינו ידוע ובדרך ההשאלה ירכיבהו על במתי Incaval-
care ארץ וגם הם אמרו בהפעיל המרכיב בהרכבת האילן

רבו רז"ל אמרו רמזו ונרמזו וענין רמזים ידוע נתרנס Segnare
ס"ח אנבע מרמז באנבע וכן יקרנו עין רמזן
בעיניהן נהס אמרוהו בקל ובכפעל נהגא הפוך
משגרת רוס באיגב נמה ירומן עיניך וכ"כ גם
בשרשים

רסם והבית הגדול רסיסים בעמנס ענינו שכירס Infrange-
re ורניכה וכן מרנסם עד סירסם שיסברנו כרסיסים

רסק פתנת אותה פיתים תרנגומו תרסק יתיה רסקין Pestare
נענינו שכירה וכתיסה ובמס' שבת חלות דבש Rompe-
re סרסקן

רעד בדניאל עמדתי מרעיד נרז"ל אמרו המרעיד את Far tre-
mare האילן נפשוט הוא

רצף רנפת בהט נסס נמוה הכנין הקל הרנף פי' Salicare
עושה רנפה באכנים

רקק בל' המקרא זה הפועל ב' סרשים יש לו הא' Sputare
ירק כמו ירוק ורק בפניה יירקס בפניו נהכ'
רקק וכי ירוק הוב בטהור סשרטן רקק נרז"ל
שמטו בזה הסני רקק רקקת רקקתי

רקב בלשון המקרא בא בקל עץ לא ירקב יבחר Marcirsi

ובדרו"ל גם בנפעל נרקב ובהפעיל הרקיבם

Stacciare נקד בל' המקרא הוא בקל רקדו כאלים ונפיעל נכדד
ירקדון וכן בלסגן רו"ל ועל הרוב בפיעל נאמר
מרקד הקמח בנפה לפי שהקמח מרקד תוך הנפה

Segnare רשם במס' סכת ממסר רשם בל' המקרא רשם בכתב
אמת בדניאל סי' י"ד וכן בדרו"ל

Bollire רתח ירתח כסיר מזולה באיוב מ"א ענין הרתיחה
ידוע וגם בדרו"ל רתיחת גריסין המרתח

Retirarsi רתע בנדרים הרתיע לאחוריו תרגום כסוגר אחור
ירתעון לאחורא

אות השי"ן

Attirare שאב במס' סכת ניתן ראש הפתילה בתוכה כדי
סתהא שנאבת מל' ותשאב לכל גמלינו נמוס
נקראת הקאלמי"טה אבן שנאבת

Far ri- שאר מן הפועל הוה שכל' המקרא הוא בקל ובהפעל
manere ובהפעיל רו"ל הנוספו הפיעל טייר טיורת מן
המשנאר נאע"פי שעשנהו ביו"ד נמן הראני הוה
באלף הוא כדי שלא יענו מל' שאור בס"ן
שמאלית ועוד שאנתיות אה"גי מתחלפות

Vantag- שבח בל' המקרא בפיעל נמצא בל' הודאה ובל'
giare הסקט נחת ובהפעיל לא נמצא כי אם בל'
הסקט משכח שאון ימים נרו"ל אמרו בהפעיל
הסכח מל' סכת גרינת שהנא קרוב לנחת
וכרור הוא

Procu- rare שדל תרנום וכי יפתה איס ארו יסדל נמוס כל' רבותינו הסתדל מסתדל נהתפעל סהוא קרנב ללסנן פיתוי וכן מסדלתנו נדבריס

Tratte- nersi שדהה ל' שהיס ידוע כדו'ל ולפי דעתי כח מלסנן המקרא מסתאה לה בחילונף הא' בה"א סנפנינו קרנב ללסנן שהיס ותרנומו ונברא שהי וכן לנלי התמקמהנו תרנום ירו' אלנלי דאספנה נרו'ל סהה כדי לנמור את כולה ונהתפעל מורכב נסתהו העדיס לבנא

Egua- gliare שדה ל' המקרא פן תסנה לו גם אתה ונהפעיל מה אסנה לך נרו'ל סנה הסנה ונמקרא יס מלה מורכבת מסורס הוה מהפעל והתפעל נאסת מדיכיס נסתנה מסלי כ"ז

Stimare שום * שמיס להס בעידית פי' פוסקין את סינייס והסס שום

Strofina- re שוף בפו'ד דכליס הסייף מאמתי מקבל טנמאה מסיסופנו פי' סיחליקנו להסיר החלנדה והנא

Levigare קרנב לענין המקרא אשר נסערה יסנפני ותרנום

Fregare נאכות אנתו טחנן היטיב נספית יתיה נסנפיכא והנא סס כלי המחליק בלעז לימא lima נמוס בדרך ההסאלה ספינ על הכסר נמס' מעשר סני פ"א מ"ד

Chinarsi שדה סנהס לנכך פי' מספיל ענמו והנא מל' הססוק סמי ונענורה

Aguzzare שדה חרבו ילטום תרנומו חרביה סחיז נמוס הסחיז את הסכין

Liberare שחרר כלסגן התרנום מלת שחרית הוא ל' שררה
 lo schia- נמוה שחרר עבד סנתן לו שררה שאינו עבד
 vo כאשר הוה קנדס שחררו והוא פיעל נכפעול
 משחרר

Esten- שטח שוטחין אותם ליבס מל' המקרא נשטחום לשמש
 dere נברר הוא

Prender משכן ממסכיס ממוסכיס לפי שסוכיס תחת
 pegni יד המלנה סימסן רז"ל בזה הסורס

Affittare שבר ל' המקרא אשר סכר עליך בלעס בן בענר בקל
 נמנח גם בנפעל ובהתפעל וסס הסיפנו ההפעיל
 הסכיר ומסכיר

Maturarsi ישרק מעשרנת פ"א אבטיח מסיסלק פי' מסיסכל

Cucinare נפ' סיהיה נבעו ירק כמו הירק סניסלנו אותנו
 נסדפס לפני קמה תרנומו דיסלנוק עד לא להני
 סכלין וע"ד ההסאלס אמרו סלנוק נמכוסל פי'
 סלנוק ססלקו אותנו במיס על האס

Levare שמשט הסביעית משמטת הוא מל' המקרא שמוט כל
 בעל משה ידו נכן שמוט סכר מתחתיו

Conve- שמשן בפ"ב דככורות רחל סלא ביכרה וילדה סני
 nirsi זכריס כאחד סס במחלוקת ר' עקיבא אומר
 משמנין ביניהם נפ' סס משמנין שאין וע"ז
 יתרון במחלוקת כי אס הסומן סהיסראל ברר
 לו את היפס ומניח הכחוס לכהן משום דהמוניא
 מחברו עלינו הראיה נאף בפ"ז דכ"ב דתנינן
 משמנין ביניהם דמירי באדמה גם סס הוא מל'
 סומן ארץ סמנה

- Servire** שמש מזה ספועל הסתמשו בו רז"ל הרבה נכנין
- Servirsi** פיעל וכהתפעל ותרנוס לסרתו לסמא ליה סימס להסתמש וברור הוא
- Aizzare** שסה סיסה בו את הכלב בפ"ט דסנהדרין פי' גירס
- Eccitare** בו והוא קרוב ללסון המקרא מי נתן למסיסה יעקב שהוא נותנו למסיסה לכלב או לחס
- Consi-
derare** שער מל' מאה סעריס סעור גאומר נמוז בא ינא הסער לפי סמסערין אותו וברור הוא נכפיעל
- Calmiere** אמרו מסער מסערין
- Influire** שפע מל' כו ספע ימים ונקו בנו ההפעיל הספיע נוס ברור נמוז סיפוע ההר כו הספע בא מלמעלה
- Frequen-
tare** שקד הני סקוד ללמוד תורה מל' המקרא לסקוד על-ללתתי
- Appro-
fondarsi** שקע מל' אסקיע מימיהס ביחוקאל רז"ל סיקע כסקע ניסתקע הדבר וברור הוא
- Mirare** שקקו הוא ל' המקרא לכל בנינו בין ככפעל בין כהפעיל
- Macce-
rare con
acqua** ירה מל' המקרא וכל מסרת ענבים הס אמרו אין כרין דיו וכן יני המסרה פי' ססרנו בתוכו ספסותו או סקכנסו
- Associar-
si** שרתף תרנוס נחברי נכבים נסותפין נכנין ורז"ל מסתתפין נסותפיו מבנאות מל' זה יען מתחברים כולם כאחד לתת כל אחד מהדיורין איוס דבר להסתתף בעירוב
- Far di-
scendere** שרשל בא מל' המקרא סרסרנת בחילוף הרי"סין כלמד"ין וכבר פי' רדק שהוא כמו סלסלאות

alcune cose נלכך כל דבר שמורידין בחבל או עם איוו דבר
 נקרא משלשל וכן משלשלין את בפסח בתנור
 לפי שתנורים שלהם פיהם למעלה ומשלשלים
 הדברים לתוכו וכמזל בל' משנה גם שרשר
 החרונין מטיסרסרו שדרך פרי החרונין הוא
 שלשלת קטנה

Rendersi שיעבר רו' במקום יעבוד שמשו בכיין פיעל הדגוש
 soggetto סעבר סעברת וכן בפעול משועבר ובהתפעל
 Servire משתעבר נאע' פי שהמלה היא תרנוס מ' מ' בנ
 ממנו הכיין בדרך לה' ק' והנה הוא חנור ללסון
 עברי דס'ס התרנוס הוא לסון עברי סנסתבס
 כידוע

אות התיו

Confondere תבל בשורש בלל כתב השרשים תבל עשו לפי שמבלבל
 ורעו וכו' וזוה אז'ל תבלין על ערבוב מיני
 Speziare ריח טוב וזל מזה הכיין בפיעל מתבל וענינו
 ברור יודוע

Preten- תבע התובע את חבירו על חוב שיש לו וחבירו הוא
 dere נקרא כתבע בכפעל וכן אמרו התובע את חבירו
 השאל החוב הוא התובע והלנה כתבע

Tagliare תזו התיו את הראש פי' כרת והוא מל' המקרא הסיר
 Spruzza- התו בישעיה (ועיין בשרשים) וזוה בדרך ההפלא
 re דס הכתו ססוסר ממקומו והוא כפעל כלו נאמר
 תזו בדרך הכפולים וקרוכ לענין זה יזוז בנ

אבר וכבר כתבנוהו בסורס זיו

- Infilzare** תחב במס' סבת את הכנס נאת הכרכר לתחוב בו
 פי' לאכול בו תותים תחובי' וכל פרי רק וכן
 מחט התחובה בכבדו וכן תחובין ומורה לתוך
 האבטיח
- Principiare** תחיל התחיל בהפעיל או'ל וכתב ר' אליעז בנימוקיו
 לסורס חלל כי מן תחלה עסו הסורס תחיל ואמר
 התחיל כמו מן תרומה עסו הסורס תרס וזהו
 אמת (ועיין בסורס תרס) נוה להסיר המבוכה
 שלא יהיה נסמע מל' חלול ורנ"ק
- Unire** תבף או'ל סלס תכיפות הן תבף לבאולה תפלה
 תבף לבמיכה שחיטה תבף לנטילת ידים ברכה
- Sopraggiugnere** פי' מיד בלי איחור וכל פתאום ת"י תקיף
 נאנקלום בפתע בתקיף נמוה בא כדרך ההשאלה
 התוכף תכיפה אחת אינה חיבור פי' שצריך ב'
 תכיפות לחבר (בסוף מס' כלאים) והיינו שעובר
 החוט ב' פעמים נמוה תכפנהו אבליו או יהיה
 מלשון תקף בקוף ספי' חנוק ורנ"ק
- Sospendere** תלה ל' המקרא תולה ארץ על בלימה ובלשונם תולין
 המשמרת נמוה במס' סועה זכות תולה והוא ע"ד
- Dubbioso** ההשאלה וכן תלוי ועומד לפי שהוא בספק
- Divorato da vermini** תלע מן הסס' כי תאכלנו התולעת בנו ההפעיל
 התלע וברור
- Spiccare** תלש גוי כורך מתורנס תלסי רכרכך נמוה בא סמא
 יעלה ויתלום התולע ובכפעל נתלס
- Far** תכר * מעשרות פ"ה מפנה ו' המתמר נכתן מים

Acque- נכנ' בפיעל פי' כותן מים על הסמרים או
 rellò החרכים להנציח התמד יודיע הוא

Pattuire תנה כי יתנו בגוים הנשע א' ענינו תכאי והם אמר
 יותנה פי' עושה התכאי

Gonfiar- תפח במס' טהרות הכיחן בגשמים ונתפתחו וכן
 si בפסחי' זה הכלל תפח הנק כשמתחמן הנק
 וכן אוכלים הכפוחים מאויר או מוחם מראים
 ענמן גדולים כגון הכנפח בנוד

Prende- תפס בל' המקרא ותפסו או בסי'ן סמאלית נרו'ל
 re כתבו בסמ'ך כמכהנס תפס תפסת יד

Inciam- תקל תרגום מכסול תקלה זוהו אמרם כתקל פי'
 parsi ככסל

Accon- תקן בל' המקרא תקן משלים הרבה בפיעל לא יוכל
 ciare לתקן בקל נרו'ל הוסיפו ההפעיל התקין וכנפעל
 כתקן

Levare תרם מי שהקסה שגורם תרם אינו לה'ק לפי שהסרם

L'offerta תרומה הוא רום נ'ל הרים ירים אינו לא טועה
 כאשר כתב הרמבם ז'ל בפירושו ברום מס'
 תרומות והבאתי דבריו בהקדמתי לספר הקטן
 הוה והכני הנסיף שכימוקס עמם לעשות השורם
 תרם לפי סמלת רום הוא שורם כללי לכל דבר
 שזוינו אנתו והעד ע"ז הרימו מכסול נירם הטבח
 וכהנה רבות במקרא והם ז'ל עשו בחכמתם שורם
 תרם לקנר דבורם יען אחרי השורם רום נרו'ך
 לפרם ולגלות הדבר במלת תרומה כדכתי' חלה
 תרימו תרומה והרמנתם ממנו תרומת ה' ולכן

הכהיגו בלי עברי תרם להסמיע מעצם השגורם
 טענינו תרומה דוקא נשמרו שגורם רום כפי
 המקרא כשהוא מפורם כמו במס' חלה פ"ד משנה
 ג' כדי חלה מעיבה שלא הנרמה חלתה וכן מתנות
 שהורמו מאמם וזו אינה צריכה לפנים

תשש כדרז"ל תשם כמו כנקבה וגם תשנטי כח וכן
 תם כמו נכ"ל שבא משגורם כתש בלי המקרא וגם
 שרשנ תשם דכמה חסרי הפ"א יש להן שני שרשים
 כמו נעם נוע כדד כוד כנז כנז כור וזר ועיין
 בשרשים וכן זה יהיה שרשנ כתש ותשם ומן תשם
 כאמר תשם כדרך כמה נחי עין כמו הגם משם
 חוש חשם, ורבים כאלה ובדרך זה אמרו תשם
 תשסת ופי' כמו כתש בתי"ו שהוא לי' עזיבה כמו
 כטש בטי"ת תשנטי כח עזובים מהכח אבל צריך
 לסמוך עלינו מלת כח וענינו חלישות כח

תרגם בלשון משנה אלנו נקראין ולא מיתרגמין בשיעל

ר"ל מפורם בלשון אחר ועיין בתשבי

תרמל האפנונין משתרגלג שביעית פ"ב משנה ח'

תרגס ובילקוט ובתרמולא ופי' משיעשו כמין

כיס ובנר הגא

תם

Indebo-
Jiri

Spiegare

Fornare

;) Guascio

I N D I C E
DI TUTTE LE VOCI
ITALIANE.

*Portate nel presente picciolo Vo-
cabolario a maggior vantaggio
e comodo dei Giovinetti.*

A

Abbandonare	Vedi	נתש	Appartare	Vedi	יחד
Abbisognare		צדק	Appassire		כמש
Abortire		נפל	Appoggiarsi		סמך
Abbracciare		גפף	Approfondarsi		שקע
Abbronzare		הבהב חרף	Artefice		אמן
Abbrucciare		נשא	Asciugare		נגב
Abitare		דור	Associarsi		שתף
Abitare da Forestiere		גור	Assolvere		פטור
Accendere		אחו נסק	Assolutamente		הלט
Acconciare		תקן	Attavolarsi		סבב
Adacquare		רבין	Attirare		שאב
Addormentarsi		נום	Attortigliare		קפל
Addottrinare		ירה	Attrarre		רדה
Affittare		שכר	Aver d' uopo		צדף
Affigersi		סגף	Aver intenzione		כון
Affondarsi		טרף	Avezzare		למד רגל
Aguzzare		ישחו	Avvicinare		סמך
Ajutarsi		גמל		B	
Aizzare		שסה	Battere		נקף
Alimentare		ספק	Batter le mani		טפה
Alloggiare		ארח	Beccare		נקר
Allontanare	פרש	נדה פלג	Belletarsi		כהל
		רחק	Bottonare		פרף
Ammassare		אגד	Bollire		בעבע רתח
Ammucchiare		חמר	Buccare		נקב קדח
Andare a male		פסד		C	
Anno Embolismico		עבר	Cader frutta		נשר
Annulare		בטל	Calmiere		שער
Antecipare		קדם	Calpestare		בסס דרך דרס
Aprirsi		פתח	Cambiar danaro		פרט

סא

Caricare	טען פ.
Cercare	בדק פשפש
Chinare	נטה
Chinarsi	שחה
Chiudere	זמס עמין פקק
Chiudere alla meglio	קרה
Chiudere labbro	קרץ
Cieco	סמא
Circondario	יקף
Colare	סנן צלל צרף
Condannare	קנס
Confermare	קום
Congellarsi	קיש
Confondere	בלל תבל
Consigliarsi	כלף
Considerare	סכל פקה שער
Considerare Misura o	אמד

Peso

Convenirsi	שמן
Coprire	סכף
Correggere	הגה
Cosa lieve	קלל
Credero	סבר
Cribrare	כבר
Cucinare	שלק
Cucire malamente	כלב

D

Danneggiare	נזק
Decidere	גזר פסק
Decimare	עישר
Declinare	סטה

Defaticare	עמל פ.
Demolire	קעקע
Deputare	מנה
Destinare	פסק
Diffettarsi	סאב
Diffidare	יאש
Digerire	עכל
Diritto	חזק
Dispiacere	קבד
Disputare	הלק
Dissecare fichi	קצה
Distendere	מחק רדד
Divorare	קרסם
Divorato da Vermine	תלע
Divorziare	גרש
Dubitare	חוש
Dubbio	ספק
Dubbioso	תלה

E

Eccitare	שסה
Eguagliare	שוה
Empiere il pugno	חפן
Entrare	כנס
Esaminare	בדק
Esser atto	כשר
Esser caro	חבב
Esser debitore	חוב
Estendere	יצע מרח מתח
	נפץ עצב פשט שטח
Estendere il letto	סרג

F

Fabro	נפח פ.
Far Acquerello	תמד
Far Buttiro	חבץ
Far Camminare	מדד
Far Caso	חוש
Far crescere Capelli	כלכל
Far discendere	שלשל
Far divisione	חציץ
Far il formaggio	גבן
Far le treccie	גדל
Far l' orlo alle ceste	חסס
Far meno	פחת
Far muovere	זין
Farne caso	קפד
Far Padiglione	אהל
Far Pergola	דלה
Far rimanere	שאר
Far rumore	נקף
Farsi pratico	אמן
Far siepe	חציץ
Far smovere	הלחל
Far toccare	נשק
Far tremare	רעד
Feccia	פכל
Ferrire	חבל
Fermentare	חמץ
Ficcare	נעץ דרס
Fico immaturo	כחל
Formar Archi	קמר
Formar Cortecchia	קרס

Formare il Guscio	תרמל פ.
Formar Incenso	פטס
Forzare	אנס עשה
Fossa	פחת
Fregare	שוף
Frequentare	שקד
G	
Galleggiare	קפא
Gettare	נשל
Gettar fuori	פרט
Gettar via	בקר
Godere	הנה
Gonfiarsi	בחל נפה תפה
Grattare	גרד
Guercio	סמא
Guidare	נהג
I	
Imbiancare	לבן
Imbruttire	נול
Impecciare	זפת
Impedire	מחה עכב
Impolverare Impolve- rarsi	אבק
Imputare	חשד
Innacidirsi	קסס
Incalmare sott' terra	ברך
Incavalcare	רכב
Incavare	חקק
Inciamparsi	תקר
Indebolirsi	השש
Inferiore	טפל

Infilzare	תחב	Levigare	שוף
Influire	שפע	Liberare	שחר
Infrangere	רסס	Licenziare	פטר
Ingojare	גמע	Liquefarsi	מסס
Ingozzare	דרס	Lisciare i Capelli	סלסל
Ingrassare	אנס מרא	M	
Innanellare la funa	כנן	Maccereare	שרה
Intagliare	פסל	Macchia	כתם
Intemorire	אים	Maggiordomo	פרנס
Intiepidire	פשר	Maneggiare	טיל
Intricarsi	סבך	Maneggiare Pasta	גלל
Inumidire	טפה	Pasta d'Orzo	טמם
Involgersi	כרף	Mangiare Lenti	גלל
L		Mantenere	קום
Lamentarsi	ספד	Marcirsi	רקב
Lavare	דוח	Maturarsi	שלק
Lavarsi	נטל	Masticare	בסס לעם
Lecito	נתר	Meritare	זכך
Legare	אסר	Mescere	מוג
Legare il piede	רגל	Mescolare	מרס נער ערב
Letamare le piante	זהם	Mietere	נמר
Letamare	דור זבל	Mirare	שקף
Levare	שמט תרם	Mischiare	דמע
Levare il colmo	מחק	Misura colma	גדש
Levar l'erba	נכש	Mondare Erbe	חזם
Levar Sangue	קוה	Mordere	נכש נשק
Levare i Capelli	ספסף	Mostrar di dire	חכך
Levare Pietre	סקל	Mostrare il dito	צבע
Levar Porri	יכל	Movere	נער
Levarsi	סלק	Moversi	פרכס
Levar Spini	קוץ	Mucchio di Massi	גדש

Mungere

N

Negare

Nettare

Non atto

O

Obbligare

Obbligarsi

Obbrobrio

Occuparsi

Orazione della Sera

Ordinare

Ordire

Orinare

Ornare

Ornarsi

Oscurarsi

P

Palpare

Particolare

Partorire

Pattuire

Pellare

Pensare

Pentirsi

Percuotere

Perdere

Perdonare

Pericolare

Pestare

בסס כתת כתש

עשה רסק

V. חלב

כפר

קנח

פסל

כפה

חוב

פגל

עסק

ערב

גזר ערך

נסך

נטל

עטר

קשט

חשך

משמש

פרט

פלט

תנה

מרט

הרהר סכר

חזר מלך

לקה

פסד

מחל

סכן

בסס כתת כתש

עשה רסק

Pettinare

Pettinarsi

Piacevole

Piegare Abiti

Polire

Ponderare

Forgere

Porgere la mano

Porre il cibo in bocca

alle Galline

Porre in fusione

Porre stecco nel Naso

Possesso

Procrastinarsi

Procurare

Produrre Lambrusche

Profumare

Profanarsi

Proibire

Pregiudicarsi

Prendere

Prendere a forza

Prendere Moglie

Prendere Pegno

Preparare

Preponderare

Pretendere

Prevaricare

Principiare

Primizie

Pulire מרק פלה

סד

V. נפץ

הפף

נוח

קפל

קנח

דקק

ישט

פשט

לקט

כביש

חנז

חזק

עצל

שדל

באש

גמר עשן

הלל

אסר

סחף פגס

קרץ תפס

קפש

נשא

משכן שכן

זמן יחד קדש

כרע

טען תבע

עבר

תחל

בכר

חטט כבד מרק פלה

סה

Publicare Grido	פ. כרו
Punteggiare	נקר
Putire	סרה
Q	
Quieto	נוח
R	
Raccogliere fichi	ארה
Raccogliere Dattole	גדר
Raccogliere Sterchi	גבב
Raccogliere Sterco	קמץ
Raccogliere Ulive	מסק
Raddolcire	מתק
Radunare	כנס צבר
Raffreddare	צנן
Rapire	טרף
Render forte	חסם
Rendere freddo	צנן קרר
Render Umido	לוח
Rendersi soggetto	שעבד
Reponere	טנן
Retirarsi	נזר רתע
Ricevere	קבל קלט
Ricusare	מאן סרב
Riscaldarsi	הבל חדר
Riscuotere crediti	גבה
Ritorcere	לוח
Ritagli	פסל
Romper	סתר פרץ רסק
Rompersi	פרק רוע
Rotare	למש
Rotolare	גלל

Rotondare	פ. עגל
Rubamento	גנב
S	
Salicare	רצף
Saltare	קפץ
Sartore	חטט
Sbagliare	טעה
Sbattere	טרף
Sboglientare	חלט
Scalzare Scarpa	חלץ
Scaricare	פרק
Scavare dalla miniera	צדף
Scavare	קעקע
Scegliere	ברה
Schiarire	סרס
Sciogliere	נתר פתח
Scolpire	פסל
Sconcertare	קלל
Scongiorare	גדר
Scoppiare	גדף כבד
Scortecciare	פצל קלף
Scorticare	רגל
Scorzare	פקל
Segnare	סמן סקר צין רמו
	רשם
Separare	פרד פרש
Serbare	צנע
Servirsi	שמש
Servire	שמש שעבר
Sfetteggiare	ספת
Sgranare	גרגר פרט

Sgombrare V. בער פנה
Sminuire מעט
Smovere זוע נוע
Sofferire ספג
Sopressare כבש
Sopraggiugnere תכף
Sostentare סמך
Sospendere תלה
Sotterrare כמן
Spaccare נחר פצע פקע
 פשח
Spaccarsi סדק
Spandere בזק
Spargere פוזר פספס
Speziare תבל
Spezzare פרס
Spiccare תלש
Spiegare תרגום
Spingere עלל
Sposare ארס קדש
Spremere סחט
Spruzzare זלף לטש מצה
 רבץ תוז
Spugna ספג
Spuntare קנב קפס
Sputare רקק
Squarciare קרע דלל
Sradicare עקר
Stabilire קבע
Stabilire il prezzo קצץ
Stacciare רקד

Stimare V. ערך שום
Strascinare נדר
Stringere קפץ
Strofinare שוף
Subire ספג
Succhiare מצה
Sudare יזע

T

Tagliare זור חתך כסה
 עקץ קצץ קרץ תוז
Tagliare Arbori גמס
Tagliare Pietre סתת
Terminare גמר חתם מרק
Tingere צבע
Tirare מתה
Tirare a sorte פיס
Toccarsi נשך
Tornare חזר
Tosare גוז
Tralasciare פסק
Trattenersi שהה
Tremare זוע
Tuffarsi טבל
Turbare סער

V

Vangare עדר
Vantaggiare שבה
Vedere פקה
Vergognare בוש
Vietare מחה
Volare פרח

Volare bassamente	פ. מרד	Volare	פ. ערה
Volgere	יפה	Unirsi	זקק טפר
Volare il cesto	כפה	Usare	נהג
Vomitare	געל	Ugire	צרף תכף

התנצלות המלקט

הנני אספתי ולקטתי פרטי המשנה מה שיש בהם איזה חידוש
 שר"ל הוסיפו איזה בכין מהם או שכמזא בתרגום הסגורס ההוא
 ולא הבאתי הפרטים מכל הכניסים שהרגילנו והם במקרא ומנחתים
 תי"ז. וכ"ח מהם לא מנחתים הן לי להוכיח מונחם (ורשמתי
 אותם בבוכב כזה *) והנם מונעטים לעומת האחרים ומ"מ
 ילמד שתום מן המפורסם שכלם מילדי העברים המה ואל כח תפת
 עלי חסאתי אם המזא תמזא בפסוק סדרי משנה איזה מלה שלא
 הבאתי פרסה בחבגרי זה כי סוף סוף אחרו הלקט שכתת פאם
 סכיחא ובשכלך תמלא חכוננו ודנק ותשכח כי דבריהם מיוסדים
 על אדני פו לפון הקדש ומפרס ינצא גם בדברי המדקדק הבדול
 רד"ק שכתב בהקדמת ספר העכלול נו"ל לא כמזא בידיונו (בלסון
 עבר) רק מה שנסאר כתוב אצלנו עפרים וארבעה ספרים ומלים
 מעמים בדברי המשנה עכ"ל ודע עוד שאע"פי שבעלי התלמוד
 כללנו בלסונם כמה לסונות עלסונות אחרים להיות דבריהם נשמעים
 בדרך היותר בקל לתלמידיהם ולפון לא זקקו אותם בכור הלסון
 העברי כמו התנאים עכ"ז היו חכמים ונקיאים בהכמת הלסון כאשר
 אי"ס אנביח במאמר הבא אשרינונ ועינוי הקורא תחזיפה מיסרים :

פתח האהל

לבקש את כרדף

יזר היזורים וזורח הנכבדים

אחרי אשר הוציא החלד ומלנחו מהאין המוחלט והאפס הנמוך
 ברא את האדם מנוף חומרי עפר מן האדמה ויכר אותו ביצירה
 שלמה ותמימה וכלי כאים עמו לקבל סכל דעת ומומה ולחסוב
 מחשבות בלב מכין ולסון לחתך האותיות נפש לדבר ותקן בחכמה
 כל חלק מחלקיו בתכלית שלימותם אולם הנוף אשר מחומר קורץ
 אף כי כל כתח ענתחיו וכל אבר מאבריו וכל כלי מכליו היו
 בחכמה נשגבה מיוסדים ומצנוירים סבה האדם להכל דמה והיו
 בלא היו אם לא שנפח באפנו נשמת חיים נופי האדם לנפש חיה
 אכן כלי הדבור יהיו עד סבה אליו לשוא ולריק אם לא שנכפיחת
 נשמתו בו עמו גם לרוח ממללא וילמדו דעת ותבונה טבעיית
 להוציא מלותיו מן הבח אל ספועל ולכלכל דבריו במספט הלסון
 (באיזה לסון סהיה לו) בשמות ופעלים ומלות יען מבלתי הפעולות
 יותרו הכחות ואין יתרון לבעל הלסון :

ובאז סכן סואל אם בראהו הינור מטבע דעתי להוציא מלותיו
 בכל עת וכל טעה וכל רגע אשר יחייבהו המקרה לדבר והנה
 מפינו ינא כמספט הלנת הלסון אף כי לא הים יודע כל הלסון
 בעצמו וכל חלקיו ורק אל עת סמנארך היו ככנסין בלבנו סמלות
 נסיה מונויאן כפה או אם ספסיע בו הינור נכפיחת נשמתו באפנו
 אורה מספט הלסון נדרך תבונות כל חלקי הלסון סודיעהו כאים
 בזמננו זה אשר למדה כמה סכים וסימה בפיו לדבר נכונה
 ויותר מכל ילוד אדם כי באה אליו מאנילת רוח קדשו נבעת

באתנו לאנור העולם היה איש נאדם טרם היותנו ילד ונער (נהן)
 אמת דאז"ל סנתן בן הקב"ס לאד"הר חכמה נבינה יתירה לדעת
 פלספי כל מה שאי אפשר להסיג מכל ילוד אסב נאנחנו לא כנול
 חלילה לחלוק על אשר חכמים הנודו לנו אשר קטנם עבה
 ממתכוננו נראשונים עדיפי וכ"ש אני כי לא למדתי חכמה גרעת
 קרנשים לא ארע אולם מקום הביחן לנו להתגדר בן נלחנות דעתינו
 באמרי פינו) ומעתה אתחיל (אומר דאילג לימד הבגרא לאד"הר
 כל חלק מחלקי הלסון מה יועילנו מבלעדו היות אתנו קהל ועדה
 לדבר עמהם נחות כי אם אסתו לבדה אשר סניהם ערומים הלכו
 מבלי לבוש ולא יתבוססו ומעט מוער סין אז המלים אשר
 הנטרכו להם לפי מעוט צרכיהם נהרי זה דומה למד' רו"ל ע"ע
 אחר באמרם למסל מגדל מלא כל טוב ואין לו אנרחים מה הנאה
 פם לבעליו ולכן יותר נראם לי להאמין שהכל לפי השעה או הרגע
 אשר יחוייבנו המקרה לדבר עם ה' או עם אסתנו סין ככנסין
 בדעתנו המלנת כפי צרכו ולא יותר (אם לא סנאמר שהלסון
 הקדם הקדום לא היו בן מתחילה כי אם טרמי הדברים בקינור
 כפלא והתרחב הלסון מהסתעפות הטרמים ההם זאת ועוד אחרת
 דקרא כתיב ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא
 לו האדם נפס חיה סנא סמו נאם אדס"ר כבר הסוג כל חלקי
 הלסון בכלליו וצברטיני הלא גם שמות הדברים יסין בלסון ככללים
 נמהו א"ב לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם סנא
 סמו סא כבר היה מחוייב לקרוא להן שמות כשמנת אשר סין
 כקראין באנתנו לסון אשר למד ועוד דכתוב ומפורט דבומי צמרוד
 אשר כבר עברו כמה סנים מסנות הכריאה עדיין היתה כל הארץ
 שפה אחת ודברים אחדים ויתכן לפרש מלת אחדים כמו ניסבת
 עמו ימים אחדים ספי' מועטים וזה מורה על התחלת הלסון סינתו

במלים מונעטים כדרך כל הלשונות שראשיתן מוצר וברור הוא:
 ב ועתה יפול הכפק השני מהו הלסון הקדום אשר דבר בו
 אדה"ר אם הוא לסוננו הקדום אם לאו וכבר נתחכמו בזה
 גדולים חקרי לב חדשים גם ישנים ומחכמי האומות ג"כ רובם
 העלו היות לסון עברי והביאו ראיות משם אדם נחמה אשר לסון
 נופל על הלסון ומשם קין נסת ומלאכי לבי להוסיף שהמטניח
 העליון נופה ומביט עד סוף כל הדורות ונמצא סלה ועד ברבע
 בממריה ניודע כל יום שעתיד להיות אשר נור בחסדו הגדול
 ובחכמתו מאין תכלית לתת התורה לישראל על הר המוריה ובחר
 לו לתת באוינו לסון אשר נתנה אין ספק סבה היות אותו הלסון
 קדם בעצמו וכפא ונעלה במעלתו על כל שאר הלשונות הנחילו
 לאד"הר לדבר בו לפי שהיה יציר כפיו ועוד שהיה מדבר עמו
 וכדברו אתו בחר באותו לסון המקודש מאז והלאה כי לא איש
 אל ויכוב וכן אדם ויתנחם והיו מפורש ינא בדברי הירנ'
 דמנילה פ"א ע"פ ויהי כל הארץ טפה אחת ודברים אחרים ר"א
 גרבי יוחנן חד אמר שהיו מדברים בשבעים לסון וחרינא אמר
 שהיו מדברים בל' יחידו של עולם בלה"ק:

ג אמנם ספק אחד נכנס ואחר ינא אם מבלבל הלשונות אשר
 בלל ה' שפת כל הארץ בדור הפלגה נבלל מכל וכל הלסון
 הקדום והיו לך דלסון אדה"ר נתבלבל והתורה לא ניתנה באותו
 הלסון או אף אם ניתנה באותו הלסון סדר בו אדם הראשון אין
 הלסון ההוא לסון עברי כי אף הלסון עברי בא ונולד מבלבל
 הלשונות או אם נשאר הלסון הקדום על מכוננו והן הוא בעצמו
 ה"ל עברי אחרי אשר כתוב בבירור כי שם בלל ה' שפת כל
 הארץ. אמנם כמנדקק היעב כראה כי לה"ק נשאר מבלי בלבל
 דאעס בלבל הלסון היה מפני שלא ישמעו אדם שפת רעהו ואם

נשאר לאחר מהם הלשון הראשון ולאחרים אים נאום ספה בפני
 עצמה מבולבלת ומטורפת זה בכה וזה בכה אף אם נשאר הלשון
 האמיתי לאחר מהם מ"ט אים לא היה יודע ספת רעהג לא דאם
 זה היה להם לתחלת עונם ודונם הסופט כל הארץ לא יעסה
 משפט להניח אחר מהם מבלי שיתבלבל לסנוג אתמהא נאתאן
 לראשונות כי עם בלל ה' ספת כל הארץ נמלת כל לטפנוי אתא
 אך אמנם חלילה לאל מרשע נשד' מעול כבר היו באותו הדור
 משפחת עם ועבר יחידי כגולה אשר לא שכנה באהלם עולה ולא
 היו במורדים לבנות העיר והמגדל אשר יזמו לעשות בני דורם
 ולהם לבדם כיתה הלשון נכשירה ולא עבר זר בתוכם וקרא כתיב
 כי עם בלל ה' נגו' וזה מגורו כי דוקא עם במקום בנין העיר
 והמגדל בלל לסנום נשפתם מכל וכל נאין אים מהם אשר לו
 הלשון הקדומה ולא חוץ משם דהיינו באהלי עם ועבר. ובלבל
 הלשון לא היה כי אם הונחת דברים במבטא אחרת ד"מ כמו
 אותם שקורין לשפין עיינין ולעיינין שפין וכוננא וזה מגורו בלבול
 הספה כמו זה אומר כתונת וזה אומר כיתונא נשרשי המלות לא
 נתבלבלו מתחילה רק הונחאום במבטא אחרת פמ"ס נמסם הפיז ה'
 את כולם על פני כל הארץ כרחוק מזרח ממערב ולא אחד בהם
 שיסאר עם ויבוא לבלבל בספת עלג אשר היתה לו הלשון הנח
 והקדום והקדום נלכן לסנויכו. נקרא אח"כ לשון עברי שבא לנו
 ממשפחת עבר כאשר המפרשי' ז"ל כתבו יעניין בהם נכ"כ בעל
 מקנה אברהם בהקדמת ספרו נו"ל ובלשונונו כנביר כי היא נברת
 כל הלשונות ועת חברותיה עמה כדונות היא הקדומת במעלה ובזמן
 להן והם המאחרות המקונשרות בידי ענשיהן לשון עבר היא הסובה
 בעיני אדוניה יוצר שמים וארץ נאדם לשבת עליה ונתן לו לדבר
 בה כפרטויה וכלליה היא ספה אחת נדברים אחדים בה דברו

מלאכי אלקים עולמים ויורדים וכל זרע ישראל היהודים בה אמר
 אדם לאסתו כי מאים לוקחה זאת בה סבר מתלעות עול ועונות
 בה בא ה' לכבויו במחנות וכאשר רבה רעת האדם כל אים
 בער חננו נער לבנות עיר ומגדל בארץ סנער נכלה סם ספתס
 ניפץ ה' אותם ונפלנה הארץ למספחנותם ללסונותם ונפאר הלסון
 הים לסון קדומים לבני עבר כל הימים ולאברהם דור ספי לו
 באס המאמינים וסתמימים וכי ביבחק כקרא לו זרע בין סכנים
 סנא אבינו לא נתערב בין סוכים סולכי מדברות לא סערנס
 ראסוכים ויאהב את ישראל זאת עסו סנא לכן אדנס בלסון בני
 סעיר ענכה ובני ישראל באו בתוך מחנה אלקים זה ונמנא כפי
 כל חנוה וכל מזה בין מזה מדבר לסון עברי לסון לימודים ולג
 כל לסונות הנגיים כורעים ומסתחנים ומודים עכ"ל לסון זהב. ואף
 סלא מבני עמנו הנדו ולא בנסו את האמת הזאת כפי סכראס
 בכמה וכמה מספריהס והא לך מה סכתב הכומר פראנסיסקו
 דונכאטי בהקדמת ספרו אשר חבר בלסון רומי ויקרא לו תפנ"חי
 זה"ב גאלג דכריי מלה במלה נארא נאתן אל לבני הינת יסוד
 היסודות הלסון הקדס אשר בו נכרא העולם ובנ דברו האבות
 הקדושים ובו עתידין לדבר הנסמות בעולם סבא כאשר כתבו
 סחכמים בספריהס ע"כ:

ד וילך הלוך וגדל הלסון המקודס ביניהס מומן לומן וירוס ונסא
 נבס מאד כפי סנורך והדברים והמלאכות והלמודים אשר
 נתנלו ביניהס והמציאו סחכמתס ואבות העולם נסתמסו מוס
 הלסון ולא מאחר כמו סמנינו בבני יעקב כסירדו למנרים לסבור
 בר נהס לא ידעו כי סומע יוסף כי סמליץ בינותס ואף אחרי כן
 כסירדו אבותינו מנרים מעידים עליהס חכמו האמת בעלי אנדס
 סלא סינו את לסונס וכאשר ססכרה נותנת סאס ישרל במנרים

שכחו את לשונם היה ראוי לתת להם התורה בלשון מצרי או היה
 לו למרעה' ללמודם הלשון הקדוש טרם לתת להם התורה וזה אינו
 בכתובים אכן בהתערבם באומות האחרות אשר לשונותם מסוננות
 מלשוננו אין ספק שהתערבו ביניהם פעלים ומלות מלשונות
 הנגויים ולכך תקינס כפי נחות לשונם כאשר עוד הינם באים
 איזה מלות ונעתקים מלשון אל לשון אך בקנת סינוי כפי דרך
 נערך הלשון אשר המה באים לחנות במחנהו ואין נורך בזה
 להאריך: נאולי נוכל לומר כי אף המלות אשר הועתקו בדורות
 ההם מלשונות אחרים הנה הנם לשון הקדש ממש יען הלשון הקדש
 היה אב לכלל ובלבול השפה אינה כי אם הנבאת המלה במצוא
 אחרת ממה שהיתה להם טרם הבלבול וא"כ הנספת המלות אשר
 הוסיפו מדור לדור כל עם ועם כאשר הראשונים העתיקו ונתקנו
 אל לשוננו הקדוש כפי ערך ומונחת הלשון העברי חורו הדברים
 בהגיתם האמיתית כאילו נשרשים משרשם הראשון ומעיקר הקדמון
 והכן זה כי היה בריך ביאור רחב ולהאריך בראיית על זה אין
 לי פנאי לרנל המלאכה אשר לפני והמוסיף ינסיף ושכרו יהיה
 כפול ומכופל מאת ה' יתברך וית' שמו:

זה ויהי כאשר אנה המלמד לאדם דעת להנציח את עמו יש'
 מכור הברזל ממנרים ולחלק להם תורתו הקדושה להורות להם
 את הדרך ילכו בה נאת המעשה אשר יעשון בחר במשה עבדו
 כאמן ביתו לשלחו בשליחותו נאמר לו אנכי אהיה עם פיך והורתיך
 אשר תדבר בנחות הלשון ונתן לו הלוחות כתובים באבני לוחים
 והשפיע עליו מנחו ונתחברו מעט מאלקים להיות לו להספר
 כאמן ומחנקה אמתי וכתב בכתיבה תמה ובלשון הכבד מונקק
 שבעתים חמשה חמשי תורה ואין בהם מלות אשר לא מכני
 ישראל המה כי אם השמות הבאים מלשון אחר כמו הגר פרעה

נדומיהן כי א"א להעתיקם מלשון אל לשון נכון צפנת פענח לפי
 שהנא סס סקרא פרעה ליוסף כאשר נודע וגם יגר שהדותא שהנא
 התרגום של גלעד לפי שאף זה אינו כי אם הסס אשר קרא לו
 לבן (ויש גם ע"ז סוד כמנחם על הוכפת שתי אלנו המלות כאשר
 כתבו המפרשים נהמד' יעניין בהם) ולכד כתב מלת פעטכו (והנא)
 צמר נפשתים יחדו והביאה (אף כי היא מלה בת חמש אותיות
 ואינה מתוכן לשון העברי כאשר כתב אליה המדקדק בספריו)
 לפרט היטב מהנת האיסור הזה בקינור דברים מה שלא יעשה
 במלה אחרת ומסייע לזה מה שאמר הר"ם במו"ל כי כומרי הע"ז
 היו מתלבשים בבגד הזה במכרים עכ"ד ומשעם זה מרע"ה קראו
 בשמו לפי שמלת כלאים בלשוננו רנונו ערבוב בין של בגדים
 בין של זרעים בין של בהמות (כאשר כתוב בהמתך לא תרביע
 כלאים סדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים וגו') ומלה עברית
 אשר בה יקרא הנמר והפשתים יחדיו לא תמצא אם לא שנכניסנה
 מלשון אחר גאולי המגריים היו קורין אותו פעטכוא כמו שתרנס
 אנקלום או כינא נדומה לו ומשה לקרבו אל תוכן לשוננו העתיק
 פעטכו נסוף נסוף סס הנא והכך רנאה בעיניך תוכן לשון עברי
 הפשוט והנבחר בספרי משה (ואל תשובני דמנינו במשה שהביא
 בחומשיו מלים אחרים שלא מבני ים' המה כאשר העידו חו"ל
 באמרם ט"ט פ"ת ט"ט בכתפי שתיים פ"ת באפריקי שתיים ורבים
 כאלה דכבר כתב ע"ז האשל הגדול בעל שני לוחות הכרית בדף
 ת"ט ע"ב וז"ל ואל יעלה על דעתך שהתורה כתבה אלנו הלשונות
 שאינם לשון קדם אלא הכי פי' כסברא הקב"ה את עולמו לא
 היה כי אם להק נכסבלל הלשונות בדור הפלגה בא לה"ק נ"כ
 בשאר הלשונות והתיבות הללו הם לשון קדם וככללג כלשון כתפי
 גאפריקי עכ"ל) גאחרינו יהנשוע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך

וזה את ידיו עליו וינחמו כתב את ספרו בלה"ק הנכחד מכל
 סיג נאין בו אפילו מלה אחת מלשונות הגויים וההשמדה והכליון
 אשר עשה יאושוע באומות העולם כדבר ה' היתה סבה להרחיק
 מאהליהם המלגת הורגת מלשונות הגויים אשר כפוננו בכל קצנת
 תבל בהפיץ ה' אהסי דור הפלגה נירבו ויעצמו המלגת ברכות
 הדורגת בכל הלשונות וכל איש היודע לשוננו ומבין בטוב טעם
 נדעת מנחאי ומנחאי נחלקי הלסון העברי יבחין בנקלה מה בין
 החמסה חומשי תורה גם' יאושוע לשאר הכפרים אשר הם ככללים
 גם' ארבעה נפשרים ניהו אחרי מנת יאושוע והוקמים אשר האריכו
 ימים אחרינו ונשארנו גם בארץ כנען ממשפחות הגוים אשר הניח ה'
 גם לנסות את ישראל ויתערבו בהם אין ספק שבהיותם מתעסקים
 עמהם העשירו את לשונם ויוסיפו מלים ממלים שונים על לשון
 העברי בענין שהתחיל מעט מעט לאבד במקצת את צחותו וזכותו
 הקדום כאשר יקרה ללשונות אשר נדברים לעת עתה שמתערכים
 בה איזה מלים מלשונות אחרים ובוז תגדיל נתרבה ויתפרץ הלסון
 ושא נא עיניך נראה ד"מ גם' שנפטים מלת הפרשוונה הכתובה
 על ענין אהוד דמלה זו לפ"ד באה ממלת פרש בלסון עברי כאשר
 כתב משה את בשרה ואת פרשה על פרשה ישרוף ומכח טירוף
 ובלבול הלסון אמרו אנלי האמרויים פרשוונה ומן הכתוב תעלה
 בדעתך מה שלא בא בכתוב נילמד סתום מן המפורש גם הפרש
 גדול יש מדרך הלגת הלסון אשר כתוב בספר שנפטים לאשר
 נכתבו ספרי שמואל ומלכים וכל אשר יחפון להביטם בעין שכלנו

ולא בקריאה בעלמא יראה היות הדבר הזה אמיתי בעצמו:
 ו ועינינו הרגאות מה בין סירת דוד ומסלי סלמה כנו לסירת
 משה רבינו ע"ה ואף שנחנו שלטתם לסון ערומים נרוח קדשו
 דבר גם מ"מ דברו כפי הלגת הלסון הנדבר בזמניהם ולשונם

תמהר לדבר נחמת כפי זמנך אשר כבר לעולמים נשתרפו בנייהם
 אינה מלגת בהתחברם אל האומות אשר סביבותיהם בפרס שלמה
 המלך ע"ה אשר קנה החכמות כמעט לאין תכלית מהימן מכלכל
 נדרדע ומכל בני קדם ואחריו בימי מלכו יש' ומלכו יהודה אשר
 הלכו אחרי ההבל בעקבות העמים נתוספו נדאי בלשון עברי
 תיבות אשר עיקרם לא מבני יש' המה וברבות הזמן נתרחקו
 מזכות ההלצה הקדמונית כאשר נראה מפרי ישעיהו נכבדאי זמנך
 ומספרו ירמיהו נכבדאי זמנך וכן בימי יחזקאל ובהכנסם לגלות
 בבל שדה הלשון כמעט עלה כלו קמוטונים ויכסו פניו חרולים
 ושכחו הלשון מכל וכל כמבואר בס' נחמיה וכדברי ר' אליהו
 המדקדק בהקדמת המתורגמן ושכחא לא שכיחא בכמעט רגע ובזמן
 קצר אם לא שהלשון כבר הלך ונדלדל עד שבימי עזרא נדניאל
 נחמיה אין קנה ואין סוף למלגת הזרות אשר באו לחסנת תחת
 כפי לסוננו וכל זה פשוט הוא אל כל מבין ויודע לשון עברי .
 ו ואם יאמר האומר הלא כל ספרי הקדש נח אלקים דבר בס
 ואיך אפשר שהתערבו בדבריהם מלגת אשר אינם מטבע הלשון
 הנבחר והנשגב מכל שאר הלשונות כי אף שנאמר כי הסוית לא
 הפגיע רוחו עליהם כי אם להכניס בלבבם העניינים בכלל אבל
 הלשון אשר היו משתמשים בו היה אותנו הסגור בפיהם וכפי הכוונת
 באותו הדור לא זגלתהו כיחא לעזרא נחמיה ודניאל ולסופרי
 ספור המלחמות ועניניהם וכונמה אבל הנביאים המוכיחים את
 העם נדוד המפורר האלקי וכנו (החכם מכל האדם) המושל משלים
 נכונים וישרים הלא סגור סם את הדברים בפיהם בהיותן ככתוב
 ואשים דברי כפיק ורכים כאלה הנביא אשיבהו ואון מלין תבחן :
 וצריך אתה לדעת שהיינו יכולים לחלק ולהבחין בין הנבואות
 אשר סמה בלשון המדבר בעדו כאילו נח ה' בעצמו מדבר אל

העם להכבדנות אשר הנם בלסון הנביא אשר בהם קבל הענין
מפי הנבונה בדרך כלל ולא המלנת בפרט אבל בקונר מלים אחנה
דעי הספל נאומר שאף אם יונח כי דברי הנביאים הנה הכס
בפרטיהם דברי אלקים חיים גם בדקדוק המלנת אשר יסימם בפייהם
כהנוותן הלא כבר הגדתי מראש כי המלים המנועתקים מלסון אל
לסון תיעשה העתקתם ע"י שינוי קנת כפי דרך וערך הלסון אשר
המה באיש בהנרותיו להסתופף ולהתחבר בו ולכן כיון שהמלנת
האלה בהתחברם אל לסוננו נשתנו במקנת ממה שהיו מתחלה
וכפי ערך לסון הקדש הסנך בהפכו ונתקבלו ביניהם אף הסי'ת
כיום מקום לכביאיו ולמסוריו להסתמם בהן דהנאיל נכטמעו
כטמעו וזוה היו דבריהם יותר בנקלה מונכים וכמו שאמרנו שלא
בתן הקב"ה לאד"הר אלא כח דעתי להנביא המלנת כפי הנורך
הראוי לו הניח במו כן ביד בני האדם להרחיב הלסון ולהנכיפנו
ברבו יתירא נסוף נסוף לעולם לסון עברי נקרא אף אשר באו
איוה מלים זרים מלסוננת אחרים להינת בנ כתושבים נאזרחים:
זואת תורת העולה מדברינו עד הכה שלסוננו בא לנו מאת ה'
מן השמים מעיקרו ובו נכתבו חמשה חומשי תורה נספר יהושוע
מבלתי התערב בהם שום מלה אשר עיקרה איננה מלסון המקודש
ונכל ספרי הכ"ד מלבד אלנו נתוספו בהם איוה מלנת אשר עיקרן
לא מכני ישראל המה ולכד נתחברו בהם בחיבור חזק נקשר אמיץ
בדרך נחק לסוננו ויהיו ככללים בלסון עברי (נאחריהם באו
התכאים הקדמונים היושבים בארץ הנבי ונודברים שפה אחת בלסון
עברית) ולנלי אשר הנתיר ה' לנו הסמחה הזה של תורת אקיננ
סכתב והמסנה ננספה כעגורים קיר וכאין עינים ננספה מבלי
ידיעת לה"ק ולא שום חלק מחלקיו כי סכחנה מכל נכל וגם בעלי
התלמוד היו יודעים נבקיאים בטיב הלסון כאשר נראה באיוה

פעם שנתעורר רנונס לדבר בלשון נחות כמו מ"ס בכרכות פ"ב
 כי הוג מפטרי רבנן וכו' אמרו ליה עלמך תראה בחייך אחרייתך
 לעולם הבא. ותקנתך לדור דורים. לכך יהנה תבונה. פיך ידבר
 חכמות ולשונך יחריט רכנות. עפעפיך ייסירו כנודך. עיניך יאירו
 במאור תורה ופניך יזהירו כוזהר הרקיע. ספתותיך יביעו דעת
 וכליותיך תעלוונה מישרים. ופעמויך ירנונו לשמוע דברי עתיק יומין
 ובמ"ק פ"ב בוע ישישים עלה מבבל ועמו עפר מלחמות נגו' נסס
 עוד שמחה לתנוה כהפכה ססון ויגון הנדבקו נגו' ועוד סס ארץ
 שנער הרה נילדה ארץ בני גדלה שעשועיה אוי כא לה אמרה
 רקת כי אבדה כלי חמדתה ורבים כאלה כמצאים בתלמוד ועל כן
 נודה ונשבת לחי העולמים אשר לא הסבית לכו מעולם החסד
 והרחמים וממכון שבתו סס במרומים נתן לנו תורת אמת נבחר
 בנו מכל העמים:

ד והבני צריך להקדים עוד הקדמה אחרת כוללת טרס אבנא
 א תוכן כוננתי ודע קורא נעים שאע"פי שלסוננו הקדום אבד
 מומן לומן את נחותו נוכנתו הקדום והראשון עכ"ז חכמת הלנת
 ה"לשון ניופי נכח הדור הדבוריי והלמודיי הנקרא בלשון רומי
 אלנקו"כס"א פיגורא"ט"א כתחוק בפי הכביאים כלס עד אשר ימצאו
 בדבריהם דרכי ה"לשון באורח מספט ודעת נתבונה ובגדר ה"לשון
 ינתר מכל לומדי הלנת ה"לשון הבאים אחריהם בלסונות אחרים
 נאין דרך נאין מספט נאין חק נאין נורה הלננית אשר איננה
 בפי הכביאים כאשר על זה יעיר כל און סומעת החכס הסלס
 במ"הר מסה חיים לנכאטו בספרו הנקרא ל"ג"ן לימודים אשר חכנו
 ממתקים וכולג מחמדים וכאשר הודה בבירור סיכוי"ור דו
 לארנו"קאט הכרפתי סמסנררי וכביאוי הקדס המס מופלאים בדבריהם
 ינתר מכל מסוררו ינוים. רנמיים צרפתיס נמכל ה"לסונות חדשים

גם ישנים נידוע הוא שכל עוד שיתרחב הדבור הלכני ינטרכו מלים ממלים שונים לישר ולהנעים ולהדר ולחזק הענינים כאשר חכמי ההלכה הנודע לנו אשר על כן בכמה ענינים הנטרכו להוסיף מלים אחרים ונרדפים (הנקראים בלשונם סינונומי Sinonomi) עד אין חקר לפאר לשונותיהם ואולי אף מטעם זה הרחיבו הכביאים במלגת שונות ונרדפות בחן ובנעימות ובדרך כפלא ונשגב לרנס ומכאן אבוא אל תכלית כוונתי לדבר בכללות על המלים הנרדפים הנמנאים בלשוננו בהיות הדבר הזה הכרחי אל חכמת הלשון להבחין בבחיכה גמורה בין זה לזה ולהבחין בין אותן אשר הנה נרדפות לאשר אינם אלא לפנים ורחוקים זה מזה מבפנים ונרבות העיון תרבה התועלת ולשון עלגים תמהר לדבר נחות:

ט טרם כל דבר נחפשה דרכינו ונחקורה מה הן התיבות הנרדפות ואם בכל הבלשונות נמנאות מלגת נרדפות בתכלית ההרדפה אם לאו נאחיל נאומר.

ההרדפה היא הנקראת בל' סינונומי"מיוא נהיא משתי מינים. האחת היא הרדפת הענין והיא הכפל במלגת שונות כמו נשח ובהנת האדם נשפל רנס אנשים והשנית היא הרדפת המלגת בענין אחד אשר אינו כפול הענין בעצמו ולכך הנה בנוי משתי מלגות נרדפות כמו העירה והקינה למשפטי ואנחנו נדבר רק על הרדפת המלגת כי זהו תכליתנו בחבורנו זה לא זולת נזריך שתדע שיש מחלוקת קדום בין חכמי הלשון בכללגת על זס אם תהיינה בלשונות מלגות נרדפות אשר השנו בכל עניני הנראתן וענין אחד להן ירק הספה מתחלפת ושורם כל אחת אינו דומה לחברתה כמו העירה והקינה שזכרנו. אם לאו. דים מהם אומרים שלא תמכחה סתי תיבות נרדפות בהנראתן בתכלית השנוי שלעולם אין פעם

נכח המלה כטעם נכח חברתה ואף אם לפעמים באיזה מקום
 שיהיה תבאנה בהרדפה יהיה באיזה מקרה אבל לכל מלה ומלה
 יש תוכן והנראת ענין בפני עצמו יותר קשה או יותר קל מהאחרת
 גם מהם אומרים שיש ללשונות איזה מלים נרדפים ממש והנראתם
 גענינם אחד אכן הנם מעטים ויש מהם אשר מבחינים בחינות
 ומבדילים הברלנות בין ההרדפה אשר יקראנה בשם זה המליץ ובעל
 הלשון מאשר תקרא כך מהפלאסוף הסולך ומבחיין הדק היטב וקולע
 אל הסערה. ואחרי העמדתך על סלע המחלוקת הסכת קנורא
 נעים דעתי החלוטה:

יוד תחלת הכל נריכים אנו לתור ולבקש כינר תיעשה הנספת
 המלים נרבי התיבות מלשון אל לשון נדע כי הרבני והנספת
 המלים תולד מאחת מנ' אלף הטעמים שאזכור.

הא' מנר החכמות והמלאכות והלמודים הבאים מלשון אל לשון
 אשר מחסרין אותה חכמה או אותה מלאכה או אותה לימוד היה
 חסר אותו הלשון מאותן התיבות ודבר ברור וידוע הוא שהלשונות
 מתחלתן הנה סנס רק שמות ופעלים ומלות לדבר בדברים
 הנהוגים במקום ההוא ולא יותר:

ב' מנר העתקת דבר הנכתב בלשון אחר ללשון אחר קרוב לו
 כי לפעמים המעתיקים אף שהם מביני מדע בכל שתי הלשונות
 מ'מ בהצטרך להם איזה מלה שענינה יותר עמוק או יותר כללי
 ממה שנמצא בלשון אשר מעתיקים בו משתמשים במלה ההיא
 בדמותה ובגלמה הנמצאת בלשון אשר מעתיקים ממנו:

ג' מנר ההערבנות בני האדם מזה אחד נמוה אחד ומדברים יחד
 על עסקי סחורנותיהם ונרכיהם ולימודיהם זה מוסיף מלשונו פועל
 אחד וזה מוסיף מלשונו סס או פועל אחר וזה מלה אחרת או
 אף בעבור חסרון דעת ובינות המעתיקים מלשון אל לשון יתרכג

מזה ברבנו יתירא הלשונות ואף שמתחלה ירדעי חכמת הלשון
 אינם מקבלים אותן לחשנות בכל לשונם סוף סוף הנחיל ונטמעו
 נטמעו והמנהג שהגא זקן וכסיל הכה הוא מלך המושל ורודה
 החוק והנימום והוא ההולך קדמת אשנר ומוזה עולה דהמלכות
 הבאות מנד השני שכתבנו כראים כמו כרדפות אל האחרות
 הקדומות בלשון נאינס אלף לפנים. ומנד השלישי אשר זכרנו
 יוכל להינת כי תמצאנס איזה תיבות שבאו להסתופף בלשון ההוא
 כרדפות ולא כפרדות בשום חלק מחלקיהן ובשום פרט מפרטותיהן
 וכל זה הגא ברור ונכון והנה א"כ הרונה לשנס לב על זאת
 ינטרך לחונר אחריהן מאין באו ומאיזה לשון הנבאו ותרבה
 העבודה בכל לשון שיהיה ונפרט בלשוננו הקדום אשר כבר מוזמן
 עזרא שכחהו ומי יוכל לרדוף ולהסיג האמת אחרי כמה וכמה
 דוגות נאיוס הדרך ישכן אנר על זה? אמנס אנו אין לנו לא ספרי
 הכ"ד וסדרי המשנה וברבות העיון על המלים שלכאורה המה כרדפיס
 ובעינים ובדרכים אשר ספרי הקדש כשתמסו בהם כנאו להכדיל
 בין הכרדפיס בתכלית השנוי לאשר אינס כי אם לפנים:

יא וכבר הנדעתיק נאמנה כי להכעיס הלשון קדמונו בעלי
 ההלנה במלות שונות ובדר ההרדפה נא"כ בכל לשון שתהיה
 אי אפשר שלא ימצאו מלים כרדפיס ושנים בתכלית עינס נאם
 כן איפנא כמעט צריכים אנו מהם והנה מרע"ה כבר פתב בסירת
 האוינו הלא הוא כמנס עמדי חתנס באונרותי נפי' המפרשים
 ז"ל שאלת כמנס היא כרדפת אל מלת חתנס ונקנט האי כללא
 בידך שפטיס שתי תיבות כרדפות השנית מאמנת יותר הענין
 מהראשונה אם לא שתהיינה שונות בתכלית השנוי כמו שאמרנו
 והפרדת הכרדפיס הוא דבר עמוק ורק מאד מאד נרמוג ר' איהו
 המדקדק הנדול בם' התשבי באמרנו תחת מלת זמן בין זמן לעת

צראה לי שיש הפרט ביניהם דכתיב לכל זמן נעת לכל חפץ ואני
 אין כי כח לפתור ההפרט שביניהם נשמעתי שהנא ענין פלונסופי
 דק מאד וכו' וע"י ויש ואם יש לכם q אשר נכספה נפשו מנא
 מאין באו התיבות ומהיכן יבאו המלות הראשונות או נחדשות
 אני אגיד ההפרט וההבדלה באורח נכון ותהי בעיני נקלה אכן
 בהיות הדבר הזה כמנע עם קדמוני קדמונים נחתום באוננות
 נח צריכים אנו ללכת בכתובות הכתובים ולא יותר :

יב ויקם איש חכם בחכמת הלשון בשנת ר"מ לאלף השמי ובקי
 מאד בחכמת הלכת לסוננו הקדוש אשר לסוננו יערב אל
 חיך הלא הוא החכם הנעלה כמנה"ר שלמה מאורבוכו זצ"ל נואסוף
 חיילים ויגבר וילקט המלים הנרדפים הנמצאים בלסוננו והם השנים
 בהנראה נשפה מתחלפת להנעול לכל המתאנים תאנה במדבר הלני
 נאף לחובב חוד: חידה ומסול מסל ויכתבם על לוח בסדר א"ב
 עם מונאיהם ופירושיהם ויקרא לו אהל מועד נאלו דבריו בהקדמתו
 שס. ויען וביען בבית ישראל ראינו ואין איש מתעורר להחזיק
 במלאכת המלים השנים בהנראה אחת נשפה מתחלפת להם הלא
 המה המלים אשר יזכרו בשמם גבולים נרדפים לפני כל יודעי
 דת נדין הנימוס הדברו נשאתנו רוח ננתעורר רנון מאתנו להנציח
 במספר נבאם נלתת להם יד נשם נבנה להם בית מדור ועליית
 מרונחים לכלם בשם נקרא איש איש בחדרי משכיתו עד עולם
 ישבו לכסא עכ"ל לענינו. והנך רואה בעיניך שהחכם הנזכר שם
 על לבו ללקט כל התיבות הנרדפות לכאורה מבלי להבדיל ולהבחין
 ביניהם ההפרט דינכל להיות בין אשה אל אחותה אבל מגמתו
 היתה לחבר את הא"ה להיות אחד ולא יותר נאף אם מנד אחד
 או לפי מפרש אחד תהיכה נרדפות אנלו לפי מפרש אחר או
 בנ"ל נד אחר תהיכה נפרדות ואיזה מהן תהיכה אנלו נרדפות

בתכלית הסוגי אבל הכס מעטים כאשר אמרנו נמ' מ לחנוכּ חוד
 חידה נמשל מלאכת החכס עיכנו הרגאות שהיא לתנועלת ענוס:
 יג ופורברינו אלה ינדע איפנא התלחה אשר מצאתה אל החכס
 המחבר הכול כאשר מתנכל בחתימת ספרו נאביא מצנף דבס
 אמריו הנה נו'ל המלנת אשר היה לנו בהס מבוכה גברו מאד
 מאד נידגנו לרוב וכאשר הנאלכו להסקיף בדברי המפרסים למען
 טהר את הספקנת כענסי השמים לטהר ראינו והנה אין גם אחד
 ימלא את משאלותינו לרדת בעומק פתרון המלנת לברר וללכּן
 באר היטב הדברים על כן המלנת ההס הקסוחו לבנו מהמסיך
 דרנסינו כי קנרה נפסנו בעמלס ולא קמה עוד רוח באיס מפניהס
 ולנלי ה' גבאות כתן לנו כח לעשות חיל בדברי המתרגס כמעט
 הסיכנו אל ההעדר דירנסינו פרוץ הנייתו והיה לבער ולכּן
 ראינת המלנת ההס תבנאינה מהיכל דעותיו למשחה בהס ולמלא
 בס את ביאורס טכלס מתאימות מכל סאר מפרסי התנרה נסכנלה
 אין בהס עכל' לענינו. ולנלי דמסתפינא אמינא שלפעמים אין
 דברי המתרגס ראיס לפי שבאיזה פעס מפרס המלה לפי ענינה
 ולא לפי תוכן הנראתה אף באשר תרגס המלה במלס אחת לבדה
 (כאשר נראה לפנינו במלת עב'ט) ועוד דלפעמים אין בלשנא
 תרגס מלה אשר תורה תוכן מלה עברית כאשר נדבר מזה
 מכמה מפרסים. והרחיב אמריו המחבר הכול סס נו'ל אמנסי
 הנתיר לנו סריד ולא הסגנו מדברי המתרגס ביאור המלנת כולן
 נאשר לא סמנו להס ראינת מדבריו יגענו ומצאנו להס מדבריו
 רו'ל ומכל סאר הלסוננת ראינת בריאות וטובנת כפי התפשטנת
 היכולת נככל זאת נסארנו מהמלנת מתי מספר למננא להס ביאור
 אשר יוטב לנו לא היה לנו ידוס לנוס אנה נאנה אפס כי זאת
 עשינו להס לטהרס הזה עליהס הסכמות הסכימו בהס המפרסים

או לקחנו נאספנו אליהם חכפכנף ראיות אחרות מכל המקומות
אשר בפנינו הם נאם סתהייכה דלות ורעות תאר מאד. נאפטר
סתהייכה מלות מה שהיה אנחנו בהם ראיות גדולות נאמנות אבל
עונם העמל נסככוך המחשבה הניעו העדר הזכירה נכסמטו ממנו
סדאיות ההם או סכנו שעזכנו מהמלות עמם מיכיס או אישים עכ"ל:
'ד והנה אשר יראה הרגאה גם' ההוא אשר חסר מן הלוח הנריץ
אלינו נבחסרין הלוח יפול טעות בדעת המעיין בו נגד המחבר
וכבר הרגיש המחבר גם בזה וכתב עוד הם נב"כ לא נעלם ממנו
כי במלות רבות העומדות על תלם במקום אשר יחדנו להם יחשוב
המעייין כי נסכח ממנו להעלותם על ספר וכל זה יקרה א המלות אשר
ים דעות חלוקות על ענינם זה אומר בכה וזה אומר בכה והנה יהיה
מקום המלות ההם כפי הדעת אשר יסדנו להם נלהיות כי המעיין
לכל זאת לא יסות לבו לפעמים יסוב מאצל המקום אשר שמה תרכנס
נימסם בעדם כאשר ימסם העור באפלה יכפסם ולא ימצאם והוא
לא כן ידמה כי בקרב הספר הזה הכו הנס ולנעבור ירט הדרך על
כן בית המלון לא יחזה לכן נריץ סהמעייין יעמוד ניתבונן כמה
כוננות תסבול כל מלה ומלה ויעמיק היטב בחקירת חלוק המקומות
בטרם יחליט המאמר לאמר כי נסכח ממנו זכרם. עכ"ל (ואנחנו
עמדנו גם על זאת וכבר עשינו לנו בסדר א"ב על כל המלות הסמנאות
בו) נאנו בעניי לא באתי לחלוק על דברי החכם הכו' דאמת
הוא שאיזה נד הרדפה יש ביניהן נרק דעתינו היא לגלות אזכי
בחנרי עמנו נלסזסירם לחקר בתכלית החקירה ההפרס אשר ביניהן
שאינו נראה לעינים אלא למעינים בהם בדרכי החקירה האמיתית
בין אלג לאשר הם נרדפות באמיתות להנציא לאור ככתבם ובלשונם
דקרוק עננם ועומק ההלכה וליסר ולפלס מענל קסתם כלסונן הלזם
המדובר בו נכבדות מפי כל חנוס ולקיים מנות לא ימוס ספר

סתנרם הזם נבצקיאנות המקרא בדרך יסר לסבחיין בכל המקומות
 אשר המלה היא כתובם נמקומות אשר באה המלה אחרת אשר
 היא לכאורה נרדפת יבחינו בנקלה ההפרס בין זו לזו ויסורו
 המבוכה שתוכל לבוא בלשונם במלות שבענין אחת תהיונם נרדפות
 ובענין אחר נפרדות ולפי שהרב הכ"ל סקנן הנרדפות קרא לן
 אהל מועד לכן קראתי למאמרי זה פתח האהל ועתה אמר
 שבחנת המלים הנרדפים המורים על האיחור והעיכוב ויסיו למסל
 לעין הקורא נמשל יודע התועלת המגיע להכדיל הסבלה בחנוך הדעת
 בין אשה ל אמותה נראה נהבן התבנית אשר אנכי מראה אנתך:
 זו אחר עכיכונ עכוב ואיחור תאמר לספעה פנים נאלו הם
 אחר מהמה בוש עקב עבט עצר עגה נעתם אבאר
 פרטיהן :

א' אחר הוא מלשון אחרית כמ"ס רד"ק בפרשים והוא עכוב
 סבא מנד רנון המאחר הבוחר לעשות סדבר ההוא או לילך
 למקום ההוא אחרי זמן מנובל או אחרי עשנתו דבר אחר נפנס
 לבבו או מעשנת סדבר ההוא או מהליכתו למקום ההוא והוא
 עכוב לזמן קנב מאת המאחר או מנד איזה דבר אשר יכריחנו
 לעשות דבר אחר טרם יעשה זאת והעד עם לכן גרתי ואחר עד
 עתה נכן נלא אחר הכער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב פי' לא
 סת על לבו דבר אחר לעשותו טרם המולג בסר ערלתו ובסר ערלת
 עמו נכן אל תאחרו אנתו דאליעזר עבד אברהם נכן מדוע
 אחרו פעמי מרכבותיו דסיסרא פי' מדוע בחרו להתעכב שם
 איזה זמן או לילך למקום אחר טרם יבחרו לחזור לאסלם נכן כולם:
 ב' מהמה הוא העיכוב באנתו רנע או זמן הקצר במקום נבשעת
 הנסיעה או בעסיה אשר על איזה מקום מתעכב שם איזה
 רנע והוא זמן מועט יתר מהאיחור ומהמם הוא ממש העיכוב

נהגא סבת איזוס איזנר קנר נהעד כי גורשנ ממצרים נלא יוכל
 להתמהמה פי' להתעכב שס אפי' זמן מועט נרבע קטון נכן
 אמר דוד חסתי נלא התמהבתי נכן ויתמהמה האמור נבי
 לנט פי' הים הנלך אבל היה מתמהמה איזוס רבע ניאזני המלאכים
 ניוזיקן בידו גנ' נכן אס 'תמהמה נגנ' יבנא נלא 'אחר פי'
 אס 'תמהמה איזוס זמן קטון מלבנא חכה לנ' כי לא 'אחר
 מוזן הקננב לנ לבנא נלא יתן אל לבו לילך למקום אחר טרם
 בנאז נזה יעיד היות האיזנר זמן ארוך יתר מן המהמה נפסוק
 והתמהמהו עד כמות היום האמור בפלגם בנבעה לפי שהיה
 אביה מפניו בה לסבת ענד עמו בחר לסון מהמס כי מרנב
 תאנתו ע"ז ברנע כחשב לנ הזמן שהנא של עד כמות היום ועוד
 שהל' הוה מורה על העיכוב שס נאס יבחר לסון איזנר היה מוכרח
 לומר ותאחרו לילך עד כמות היום נכן הפסוק של התמהמהו
 נתמהו פי' עמדו מעט על מחשבתכם נתמהו נהירושלמי אשר
 תרגם כי לנלא התמהמנו נאל תאחרו אנתי שניהם בלסון שהייה
 לא דק לפי' סל' שהייה ירבה בין לזמן מועט בין לזמן מרובה
 (נאולי תרגמס לפי ענינם) נסוף דבר נאמר בלסון ערומי'
 ויתמהמה שס ויורח לבנא:

ג' בוש' הכניסה היא אשר באה אל האדם אנ מפאת הזמן אשר
 כנשר יענף נכנל עובר כמעט מבלתי ידיעתו אנ מפאת דבר אחר
 אשר לא נודע לאשר מנפה ביאתו. ניחילו עד בוש' ניפנרו היא
 הכניסה הבאה מפאת הזמן אשר עובר נירא העס כי בוש'ש
 משה היא מפאת דבר אחר שלא נודע לאשר מנפה ביאתו נלכן
 אמרו לא ידענו מה היה לנ נכן מדוע בוש'ש רכבו לבנא האמור
 בענין סיסרא נהיא המתקרבת אל האיזנר:

ג' 'עקב לא נמצא במקרא כי אס באונב לז' נלא יעקבם כי

ישמע קולנו והאיחור הזה הוא מוגבל ומסונן מכל האיחורים נפי' ולא יאחרם לסוף והמלה הזאת באה בדרך ההשאלה מלשון עקב אשר הוא סוף האדם :

ה' עבט אף זה אין לו חבר והוא ביחוד ב' ולא יעבטון אורחותם רבנו הפי' על המלה הזאת נעיין בפרטים וכתוב שם נ"מ כמו לא יעונתו נכן בל' ערבי ולפ"ד זהו הפי' האמיתי נר"צ ולא ילכו בדרך מעוקל ומעונת נרק ילכו בקו ישר שהיא הינתר קצר (לפי הניאון מטריאה ולפי האמת) וזה להגיע שם מהר וממילא משמע שלא יתמהמהו בדרך נא"כ לפי ענינו יהיה פי' ולא יתעכבו באורחותם זמן הרבה והמתרנס סתרנס ולא יעכבון פי' המלה לפי ענינה ומקומה לא לפי תוכן הנראתה ודנ"ק :

ו' עצר לא תורה המלה הזאת על האיחור רק על העיכוב המוחלט והיא המניעה והעד הנה נא 'עצרני' ה' מלדת יעצרבה הגשם איש אשר אין בועצור לרנחו ולכד אם תהיה אצל המלה הזאת איוה זמן מוגבל אז העיכוב יאבד ההחלט ניתקרב אל האיחור ד"מ אם יאמר האומר עכרי הגשם שלשה ימים אז בענין ההגה תתקרב אל לשון איחור של שלשה ימים אבל לעולם הנראתה אינה כי אם סבת האיחור והלשון בעצמו של עצר ירצה המניעה נק"ל :

ז' עגה אף המלה הזאת אין לה חבר הלהן תעגדה ברות ולא תורה על האיחור רק על סבת האיחור (נעיין בפרטים) וסוגר על מסגר תרגומו ניתענגון בבית עגונה נפי' הלהן תעגדה ירצה הלהן תהיינה כלואות ואחרות לבלתי הינת לאיש עד יגדלו בני וממילא תתאחרנה זמן רב לונסא ולפי' יהיה נרדפת ממילת עצר כשענינה הוא לזמן מוגבל וגם היא סבת האיחור. אז יהיה לשון עגה הדבר המסובב מהאיחור לפי ענינו נפי' הלהן תהיינה אחרות מבלתי הינת לאיש בגלל התאחרותם כמו שנמרת יבס אז

בשורת ביאת בעלה או סמע מיתתו אשר היא ענונה בלסון
רו"ל ודו"ק:

ולהעיר און התלמידים לסמוע בלמודים אשר מסלי נאומר ראובן
ומן את סמעון אתמנל לאכול עמו בביתו אשר לו בסדהו
ויו"ד סמעון לבוא סס נאכסי הבית לא ידעו מה היה לו כי

בו"ש לבוא ויתמהו עד כמות הינס לאכול כי לרנעים

היו מצפים ביאתו נסוף נסוף סלכו לאכול ויעקבו המנדנות סאס

יבוא סמעון בסוף הסעודה יהנה מהס נסמעון סס לדרך פעמינ
לפנות ערב ניהי בנסעו ויעבט סמעון ארח כתיבותיו מחסך הלילה

ולא הביע סס עד סהמנדנות ספג תמו גם סס ניהי בהתקרבו באו
לקראתו אנסי הבית לדעת מדוע אָאָרו פעמינ ויעצרו אותו

הלילה סהנא מלסוב אל ביתו ניסלח או סמעון סליח אל אסתו
ובנותיו לאמר סאל תעגגה מבלי לילך לוסן סיכת הלילה לפי

סלא יסוב אל ביתו עד הינס הסני. נהנה לפכיך סמסל הזה אשר
בו יבואו סבע אלה סמלנת על תוכן הנראותן נפרדות ולא נרדפות
בתכלית ססנוי נמסל הלזה יראה הנואס סתנעליות הבאות מהפרדת
סנרדפות ולהכדיל ביניהם בעזר חונן הדעת: ולכן אחלה פניכס
בחנרי חמד לדקדק היטב סוטב במקרא נבמסנה ולהכחין בבחינה
דקס מן הדקס להפריד סנרדפיס בחכמה ובתבונה ולפלס מעבל
לסנכס ביוסר דרך סלסון סנח נסבסיר ננתיבת מלינתכס כיוס
יאיר אכיר:

avere un campo più vasto di esercitare i studenti d'essa lingua, ed in tal modo arricchire alquanto con giusti e veri principj, una lingua che sembra scarsissima di voci, ma non tanto come si crede; e se il Cielo mi concederà il tempo, intraprenderò il Vocabolario suddetto, qual' ora non fossi da altri prevenuto; che a gloria ed a piacere mi reccherei il vedere maggiori di mè ad impegnarsi in fatiche giovevoli alla nostra studiosa Gioventù.

FINE.

rifrasi troppo spessi, che verrebbero a noja, e talvolta potrebbero anche rendere oscuro il discorso.

Il ענין che è veramente uno dei primi autori di lingua (ma che ha avuto la disgrazia di essere in un secolo come quello del *Boccaccio* per cui ha scritto alcune cose su quelgusto, e contro il buon costume) in una sua composizione poetica ove vuole mostrare che nella lingua Ebraica non mancano i termini e nomi delle *arti* ove principia

אני ישן ולבי ער בתחבולות זמן סוער

impiega per necessità tutti que' nomi di lingua rabbinica che non ha potuto trovare nella S. Scrittura.

(Una tale opera meriterebbe che alcuni si prendessero la briga di farne degli estratti sì dalla prosa che dai versi, per esempio dei giovinetti come fu fatto delle novelle del *Boccaccio*.)

Questo è quanto io propongo per

Hanno però i *Misnici* alcuni nomi di cose, che sembrano tolte da lingue straniere per necessità; ed il peggio è che in alcuni di quelli abbiamo perduta la vera significazione, ma nei verbi che come si disse sono regolati sulla proprietà e natura della lingua sacra, riconoscere si devono per verbi Ebraici.

Sarebbe dunque da desiderarsi che diligentemente fossero raccolti tutti que' verbi del Testo Misnico: i quali però sono suscetibili di coniugazione come i scritturali, e formarne un Vocabolario *Ebraico--Misnico* nello stesso modo che fece קינחִי ossia il Kinchì nel suo שרשים osservando sotto qual ordine sono stati da loro usati, e questi poscia adoperarsi sì nella Poesia; che nella prosa sostenuta di lingua pretta Ebraica.

Dico i *verbi* siccome i *nomi* già la necessità ci ha obbligato di adoperarli per non essere costretti a servirsi delle pe-

ti da loro, sì quelli che hanno la radice dalla S. S. come quelli che non l'hanno, scorgerebbe facilmente essere condotti con tutta quella proprietà di lingua, che possono dirsi assolutamente Ebraici.

Posti questi principj ne viene, che in tutti que' scritti ove si fa pompa di lingua, o che si deve attenersi alla lingua pretta Ebraica vi si possono mescolare i verbi del *Testo Misnico* sulle regole però gramaticali, e senza prendersi quelle licenze che sonosi presi essi, cioè, quelle voci, o quelle lettere che troppo regolari non sono, come il ןׁ nei *presenti* in vece del ם il ןׁ nei *preteriti* dell'התפעל in vece del ןׁ ed altre cose simili, che per quanto nel testo sieno tollerabili mal si soffrirebbero se si scrivessero oggi in cose di lingua, e segnatamente in Poesia.

La voce קרם la troviamo nel Profeta: יהוקאל in proposito della risurrezione de' morti, e sta per coprirsi di pelle ed *indurarsi* giusta il solito delle superficj. I *Misnici* l' hanno trasportato all' *indurarsi* che fa la superficie del Pane dal calore del fuoco. Di fatti allorchè il pane comincia a cuocersi forma una lieve corteccia quanto una pelle, quindi non potevano impiegare un verbo più preciso che questo. Dissero יקרנו in קל cioè attivo ed יקרנו in נפעל cioè passivo.

Non mancano parole Ebreë che abbiano una radice dupplice ma colle stesse lettere inverse, come כשב כשב essi da ויעצם את עיניכם in פיעל dissero מעצמין che può anche dirsi מעבצין così osserva anche il טוב יום תוספת Autore di sommo credito.

Quindi io dico, chi esaminare partitamente volesse i verbi *Misnici* usa-

מלכין שליטין e tant'altre.

Ma quante voci strane non vi sono nel testo della S. S.? Sonovi delle parole che si quistiona dai Gramatici sulle loro radici, altre che constano di due verbi diversi; altre quasi direi *androgini* siccome hanno indicazioni sì del mascolino che del femminile, per cui il famoso אליהו המרקרק ne fece un trattato su queste e simili voci intitolato ס' הרכבה .

Molti radicali che hanno la סמאלית סון essi hanno adoperato la lettera ס per evitare l'amfibologia; dalla radice שכל hanno formato il verbo מסתכל per *mirare contemplando*. Dalla radice עשן che sta per *fummicare* hanno formato il מעשן פיעל per profumare.

Da נפעל נרקב hanno fatto il נרקב e tant'altri che ci mostrano quanto basta la loro perizia e pratica della Lingua Santa .

Nel presente plurale maschile che deve terminare colla lettera ם come פוקדים קוראים שומרים e simili, si trova quasi sempre colla lettera נון si potrebbe questo attribuirlo ad errore dei primi stampatori in forza delle abbreviature che fanno gli scrittori per lo più su tali parole, ma siccome l'indole della Lingua Ebraica ama in certo modo questa lettera anche per un'aggiuntivo non necessario come nei *futuri* יאכלון ישמעון יריחון ed altri, forse per abuso di lingua si sarà introdotto יאכלין קורין e simili benchè in *presente*, in vece della lettera ם; e di fatto nel מפארין ומקדישין וממליכין יוצר e simili.

Ciò può essere anche accaduto per l'affinità che ha la lingua nostra col תרגום che in essa lingua i *presenti* terminano colla lettera נן, ed anche in molte altre voci come עבדין מתמלכין

ne abbiamo un esempio nei proverbj sulla voce גשתוה che dovrebbe dire השתוה.

Trovansi nella Lingua Santa alcune radici da quattro lettere dette כפולים come כרסם ed anche כפולים כפולים come דומים למרובעים גלל סלל che fanno גלגל סלסל che per lo più cadono in משכן ed essi formarono la voce משכן e così pure קרסם מקרסם e così pure דקק דקדק מדקדק ולול מולולים e tutto ciò prova la perfettissima cognizione che aveano della lingua santa o che queste sono voci Ebraiche benchè non trovansi dalla S. Scrittura.

Se Mosè e i Profeti non hanno adoperato un tal verbo perchè non venne a loro il bisogno d' adoperarlo e di usarlo, vorrà dire per ciò che non è della lingua santa, quando esso verbo ha tutte le proprietà della stessa lingua? Ma continuiamo le nostre osservazioni.

digerirsi il cibo להתעכל חמון che ha tutte le proprietà del verbo medesimo.

Già che siamo sul verbo התפעל conviene dire qualche cosa su questo verbo.

Questo è tratto dal פיעל mentre ha il דגש nella עין הפועל sente pure dell' הפעיל per la lettera ה che ha nel tempo *preterito*; ed in qualche modo sente del נפעל avendo nel מקור וצוי la lettera ה come il נפעל. Quindi si conchiude essere un verbo che partecipa dagli altri, e segnatamente da questi tre.

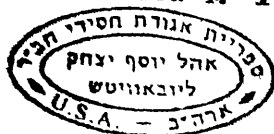
Con questo principio si diffende in qualche modo un' irregolarità che si vede costantemente nell' התפעל del *Misnico* ed è, che nel עבר di questo verbo vi pongono il נון in vece della ה come נתערבה נתמרש נתנבאו che per quanto realmente non sia in regola, non so se per uso, o per abuso sia stato adottato, partecipando questo verbo anche dal נפעל, e tanto più che

perchè dice תרם laddove la scrittura ha per radice רום e però s'attiene all'afforismo לשון תורה לחוד ולשון חכמים לחוד a cui io rispondo, che la radice רום sta per *alzare* o *levare* perchè levandò una cosa si alza nello stesso tempo, ma però necessita il nome che spieghi la cosa alzata תרמו תרומה e così מרים מרים ed è anche un'attivo grave. Essi dunque (come accademici di lingua o che l'uso pure vi fosse) per facilitare la cosa dicendola con una sola parola formarono la radice תרם da cui ne viene tutto il verbo תרם תרמת תרמתי circoscrivendola al levare תרומה

La voce עכל non trovasi nella S.S. si trova però אכל che in פיעל sta per *consumarsi*. E' noto che le lettere che sono ממוצא אחת si cambiano facilmente, essi per *consumarsi* hanno formato l'התפעל e la radice עכל per

si trova la Lettera ט e questa pure deve essere posposta; essi dalle radici חצטרך הצטרף צרך צרף hanno formato חצטרף הצטרף nel verbo חתפעל. La radice חלל allorchè sta per *incominciare* ha כפעיל ל' come il solito dei כפולים ed essi hãnno adottato כפעיל ל', ma sembra aver essi formata altra radice dicendo התחיל che suppone la radice חלל il che mostra, che non sia propriamente Ebraica. Prima io rispondo che avendo la radice חלל molti significati e specialmente quello pure di profanare, in alcuni casi vi sarebbe insorta qualche ambiguità, come nella voce או החל (vedi il mio בעל במות בעל) In secondo luogo quanti verbi non abbiamo noi di doppia radice? Il verbo andare ha נקב קנב חלך ילך maledire נקב קנב חלך ילך e tant' altri.

Il בעל יד חרות ossia l'autore del rima-
rio Ebraico attacca il Testo Misnico

10
l' attivo grave השאיר far rimanere
manca però il lasciar rimanere che
non è propriamente il far rimanere,
ed essi hanno saviamente formato il
verbo טעל שאר, che sta per lasciar
rimanere. Nè si deve considerare er-
rore del testo perchè si legge ש"י col-
la doppia י"י che dovrebbe essere una
sola י, primo perchè scrivendo senza
punti per indicare il טעל hanno ag-
giunto il י"י acciò non si creda קל, e
forse da alcuni copisti fu ammesso un
simile idiotismo pruova ne sia, che
nel טעל si legge גורן מן המשואר, e de-
vesi poi anche considerare che nel
corso di più secoli che si trascrissero
da molti prima della stampa, è bene
probabile, che siasi introdotto qualche
corruzione di lingua.

E' regola costante che nel התפעל
allorchè la prima lettera radicale sia
una י in vece della ת del התפעל vi

vuol dire *perdere* אבד טיעל *disperdere*
 אבד טיעל *far perdere*.

Da questi sei verbi per essere trè attivi e trè passivi ne viene, che se nella S. S. non abbiamo che il *passivo* si può far certo l' *attivo*, perchè il *passivo* suppone l' *attivo*; ma io dico di più: anche nei verbi che non abbiamo che l' *attivo*, giusta le regole gramaticali si può formare il *passivo*, la qual cosa però da noi non si usa con tanta facilità perchè in alcuni casi renderebbe il discorso oscuro, ora che la lingua è morta, ma ai tempi del *Misnico* potevano non solo dal *passivo* creare l' *attivo* ma dalla sola *radice* potevano essi formare que' verbi che non vi sono. Eecovi un esempio. La radice אשט sta per il *rimasto*.

Questa radice nella S. S. non ha l' *attivo semplice* ma solo il *passivo* אשטן cioè *essere rimasto*, ed ha pure

giacchè per la maggior parte, nei verbi da loro formati vi traspira una vera perizia di lingua, come in seguito si vedrà dalle nostre osservazioni.

Tutti i verbi della Lingua Ebreica a sette classi si riducono, cioè: tre attivi, tre passivi ed uno reciproco. Il primo è detto קל ossia *l'attivo* e il suo *passivo* è il נפעל. Il secondo è il פיעל che è un attivo alquanto *grave* (come si spiegherà in seguito) ed il suo *passivo* è il פועל il terzo è הפעיל ^{ל'} che vien detto *attivo grave* perchè significa il *fare operare* come הרכיב *far cavalcare* ed il suo *passivo* è הפעל ^{ל'} come חורכ *esser fatto cavalcare*; e l'ultimo è הפעל ^{ל'} il quale è attivo e passivo in se stesso, come השתחווה *far chinare sè stesso*. Il פיעל dissi *alquanto grave* mentre non ha tutta la gravità del הפעיל, ma non ha tutta la semplicità dell' attivo, come אבר קל

biano introdotto alcune voci *straniere*, allorchè però le hanno adattate con quella proprietà e desinenza della lingua Ebraica, come si è adottato nelle lingue moderne, alcune parole di Greca origine e di Latina; nessuna difficoltà io trovo di chiamarle voci Ebee. Non così però fecero i *Talmudisti* che vennero dopo i *Misnici* mentre le loro voci straniere, le scrissero tal quali senza prendersi cura di adattarle alla proprietà della lingua sacra, e però mi restringo al *Testo Misnico* soltanto.

Di fatti i *Misnici* erano ai tempi più vicini in cui la lingua sacra non era per anche spenta, si parlava da loro e si possedeva bene; vi sarà forse in esso *Testo* qualche *idiotismo volgare*, ma ciò succede in molte lingue, perchè non tutti scrivono con istile nitido e purgato, non è però difficile il rilevarli colla scorta delle regole,

ragione che il יוד si converte in וואו
 Essi dissero הוו in *imperativo* benchè
 viene dal verbo היה, per evitare l'am-
 biguità, che non s'intenda un *Prete-*
rito la voce הוי, per la mancanza de'
 punti, giacchè questa converzione la
 vediamo nel *presente* dello stesso ver-
 bo הווה הויים. La voce מתאבק viene
 da אבק *Polvere* e sebbene nella Sacra
 Scrittura non abbiamo che un נפעל
 da questa radice, cioè ויאבק איש עמו
 questi lo ridussero saviamente al התפעל
impolverarsi התאבק התאבקה
 come già ne parlai nel mio Vocabo-
 lario alla stessa voce אבק e trovasi
 pure nel *Testo Misnico* anche איבק
 פיעל per *impolverare* o coprire di
 polvere.

Io non esito punto ad asserire che
 tutti i תנאים ossia gli Autori del
Misnico devono riguardarsi come Ac-
 cademici di lingua, ed ancorchè ab-

. Questa radice שָׁמַשׁ per servire è tutta nuova. Nella scrittura abbiamo עָבַד per ischiavitù, abbiamo שָׁרַת per servire ma veramente sembra una certa servitù particolare non una servitù stabile per ogni cosa come l'estendiamo noi in italiano, laddove la radice שָׁמַשׁ equivale molto bene; ed ecco formato un verbo פִּיעַל שִׁמַּשׁ שִׁמַּשְׁתָּ שִׁמַּשְׁתִּי. Esso ci porta pure la frase כֹּרֵא שָׁמַיִם per timore di Dio che la scrittura dice 'רֵאתָ ה', ma le due voci כֹּרֵא שָׁמַיִם sono voci del tutto scritturali, e questa frase chi può non riceverla per Ebreo precisa?

Iossè discepolo d' Antigono disse יְהִי בֵיתְךָ בֵּית וְעַד לַחֲכָמִים וְהוּא מֵתַאבֵּק בְּעַמֵּר רִנְלִיהֶם. La voce וְעַד viene dalla radice יָעַד che il יוֹד si converte in וֹ"ו alcune volte come אֵינְךָ לְךָ שָׁנָה onde vuol dire la tua casa sia d'adunanza o di congregazione ai savj. Per la stessa

ciepe che se non trovasi nella scrittura, trovasi però la radice סוג e nella cantica סונה בשושנים che sta per *confinare e riparare* da cui viene la parola ס״ג che devesi scrivere con una sola יו"ד Simeone detto il *Giusto* fu l'ultimo che visse di quell' *Assemblea* ed egli ha detto che il mondo sussiste 1. *Sull'osservanza delle legge*, 2. *sulla divina servitù* 3. *sui scambievoli beneficj che devonsi fare gli Uomini in società* ed egli ci additta la frase גמילות חסדים; questa viene dal testo גומל נפשו איש חסד e perchè non è scritturale non sarà frase Ebreica?

(Quel הוּ che dovrebbe dire הוּ Imperativo del verbo היה non è però errore siccome proveremo in seguito)

Antigono o אנטיגונוס fu discepolo di Simeone il giusto Egli ha detto אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על כבוד לקבל פרס ויהי מורא שמים עריכם

orso della tradizione sino all' As-
semblea suddetta מסרה לאנשי
כנסת הגדולה Poscia ci presenta un loro
afforismo morale con queste parole הו
מתונים ברין והעמידו תלמידים הרבה ועשו
סיג להורה *andate adagio prima di
proferire un giudizio, procurate di
allevare molti discepoli, e fatte dei
ripari onde non venga trasgredita
la Divina Legge.* In questa Assem-
blea ו' erano i trè sunominati profeti
che i loro scritti fanno testo di Lingua.
Qui si sorte col verbo מתונים dalla ra-
dice כהן che nella scrittura non tro-
vasi, e da questa radice si può con-
giungere tutto il verbo; ma per ora
siccome è egli un participio passivo
cioè un פעול contentiamoci delle sue
voci כהן מתונים כהונה מתונות e che
vadino uniti al verbo essere; chi potrà
dire che non sia voce Ebraea? Quindi
esaminiamo l'altra voce סיג riparo o

Padova: ma nulla più s' intese che alcuno siasi accinto a tale impresa. Dietro diverse osservazioni però fatte sull' indole della *Lingua Santa*, e sulla lingua degli Autori del *Misnico* detti תנאים sembrami potere con franchezza appoggiare questa mia opinione a que' sodi principj che ora imprendo ad esaminare.

E' noto che ai tempi d' *Esdra* fu formata una grande Assemblea di dotti in numero di centoventi chiamata כנסת הגדולה (cioè grande adunanza) e fra quali v'erano i trè ultimi Profeti, cioè, ׀ ופלאכי (Zaccaria) (זכריה) (Aggeo) חגי (Malachia) ed a quel tempo si aveva la *Legge Orale* per tradizione. Allorchè fu permesso di raccoglierla e scriverla dal concilio tenuto da רבינו הקדוש che vivea al tempo come dissi dell' Imperadore *Antonino il Pio* troviamo scritto nel trattato detto אבות il

che nulla sentono di straniero nelle loro coniugazioni, per quanto non s' incontrano punto nella S. S. e non adoperati si veggono in essa, io non trovo nessuna difficoltà che riceverle dobbiamo come voci Ebreë, e le stesse Lettere con cui formansi le voci radicali ce lo confermano. Tanto più che il *Testo Misnico* fu compilato (e permesso d' essere scritto) in Gerusalemme al tempo di *Antonino il Pio* e che in esso trovansi moltissime voci scritturali precise per cui si può concludere con molta probabilità, che anche tant' altre voci (sebbene non ne abbiamo esempj nella S. S.) sieno anch' esse ab origine propriamente della stessa lingua.

Questo stesso progetto che da molti anni mi serpeggia in mente, lo vidi sul giornale Ebreo di Berlino detto *MOND* sette anni sono nell' essere a

INTRODUZIONE

Quantunque non siaci rimasto della Lingua pretta Ebraica che la sola Sacra Scrittura e per conseguenza trovasi tutt'ora scarsissima di voci; nulla di meno esaminando bene il *Testo Misnico* sembra che non possa essere difficile l'arricchirla alquanto con alcune voci, che trovansi adoperate ed usate in esso Testo. Punto non ci sovrasta l' afforismo Talmudico לִשָּׁן לְחֹרֵי תוֹרָה לְחֹרֵי חֻמִּים לְחֹרֵי לְחֹרֵי Cioè che diversifica la Lingua Scritturale dalla Rabbinica, poichè ciò si deve intendere solo per alcuni modi di dire che hanno essi adoperato nei più bassi tempi a seconda delle loro captività; allorchè immersi furono fra tante altre nazioni; ma quelle voci e segnatamente quei verbi che sono originariamente della stessa Lingua Santa, o

RAGIONAMENTO

SULLA LINGUA

DEL TESTO MISNICO

OSSIA

*Progetto d' aumentare la Lingua Ebraica colle
voci del Testo Misnico onde arricchire
una tale Lingua*

D A L

RABBINO ANANIA COEN

IN REGGIO

Presso la Stamperia della Società.

1819.